

V 112344



สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

ยงยุทธ เต็มเปี่ยม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

รับ เดือน ปี..... 18 OCT 2016

เลขทะเบียน..... 268248

สาขาวิชาการสื่อสารวิทยาศาสตร์

เลขเรียกหนังสือ

วช
614.1
ย126ก
2558



ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**STUDY ON MEDIA EXPOSURE OF FORENSIC SCIENCE
IN BANGKOK AREA**

YONGYUT TEMPEAM

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Science in Science Communication**

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

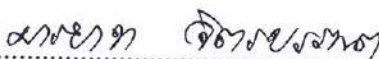
ชื่อเรื่อง การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้วิจัย ยงยุทธ เต็มเปี่ยม
สาขาวิชา การสื่อสารวิทยาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์มารยาท จิตรบรรพต
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี โพธิ์สีดา

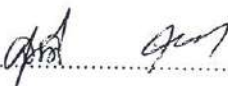
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารวิทยาศาสตร์

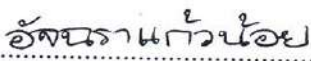

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสัน รัตนะสิมากุล)


..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มารยาท จิตรบรรพต)


..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี โพธิ์สีดา)


..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.อัจฉรา แก้วน้อย)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้วิจัย	ยงยุทธ เต็มเปี่ยม
สาขาวิชา	การสื่อสารวิทยาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์มารยาท จิตรบรรพต
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี โปธิธิตา
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และ 2) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในเนื้อหาที่มีต่อข่าวที่ถูกตั้งตามหลักนิติวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างชนิดแบ่งกลุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานค่า 5 ระดับและแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณของเซฟเฟ้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เลือกช่องทางในการรับข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์โดยใช้สื่อโทรทัศน์มากที่สุด และมีความสนใจข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 53 ผลการวิจัยยังพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความเข้าใจในเนื้อหาที่มีต่อสารถูกต้องตามหลักนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ เมื่อทำการหาค่าเฉลี่ยจากคะแนนรวมทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 10.10/14 คะแนน ผลการวิจัยยังพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจในข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การสื่อสารวิทยาศาสตร์ นิติวิทยาศาสตร์

Title **A Study of Public Exposure to Forensic Science Medias in Bangkok Metropolitan Administration**

Author **Yongyut Tempeam**

Program **Science Communication**

Major Advisor **Associate Professor Marayat Chitbunpot**

Co-advisor **Assistant Professor Suwadee Phothisita**

Academic Year **2015**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the public exposure to forensic science medias in Bangkok Metropolitan Administration and 2) to study the public understanding in Bangkok Metropolitan Administration pertaining news content on basis of forensic science. The sample included 400 Bangkok residents obtained through multi-stage random sampling. Data were collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist, and were statistically analyzed in frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, ANOVA, and Scheffe's method of Multiple Comparison Test.

The findings revealed as follows.

1. Most of the people exposed themselves to forensic medias through television and 53% were interested in forensic science news. Also, those who had different sex, age, and education had the different exposure to forensic science news at significance level.

2. Most of the people had a correct understanding of information on basis of forensic science (62.5%). Besides, those who had different age were able to understand the forensic science information at significance level.

Keywords: Science Communication, Forensic Science

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี เนื่องจากได้คำแนะนำช่วยเหลือจากอาจารย์ และบุคคล
ต่างๆ ดังรายนามต่อไปนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์มารยาท จิตรบรรพตและผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี โพธิ์สีดา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้ง 2 ท่าน ที่ให้การแนะนำในการค้นคว้าหาข้อมูล การเก็บรวบรวม
ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยและ ขอขอบคุณ ดร.อัจฉรา แก้วน้อย
อาจารย์มนธิดา สีตะธนี อาจารย์ทั้งสองท่านที่ช่วยแนะนำเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ ภรรยาและบุตรชายของข้าพเจ้าที่ยอมเสียสละยเวลาอันมีค่าสำหรับ
ครอบครัว ตลอดช่วงการทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า

ยงยุทธ เต็มเปี่ยม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	3
สมมติฐานงานวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎีการสื่อสาร	7
ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อ	10
การนำหลักทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ข้อเท็จจริง	14
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	29
พฤติกรรมและความรู้ของของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ความรู้และความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน ความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน ความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพ ส่วนบุคคล ด้านอายุ เพศและการศึกษา	56
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผลการวิจัย	61
ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ	69
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	71
ภาคผนวก ค ข้อมูลผลคะแนนความสามารถการรับรู้ข้อมูลข่าว ด้านนิติวิทยาศาสตร์.....	79
ภาคผนวก ง หนังสือตอบรับลงบทความ	81
ประวัติผู้วิจัย	82

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	29
พฤติกรรมและความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ความรู้และความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน ความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน ความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพ ส่วนบุคคล ด้านอายุ เพศและการศึกษา	56
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผลการวิจัย	61
ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ	69
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	71
ภาคผนวก ค ข้อมูลผลคะแนนความสามารถการรับรู้ข้อมูลข่าว ด้านนิติวิทยาศาสตร์.....	79
ภาคผนวก ง หนังสือตอบรับลงบทความ	81
ประวัติผู้วิจัย	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงเขตย่อยในกรุงเทพมหานครตามหลักการแบ่งเขตการปกครอง 3 กลุ่ม ...	25
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	29
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	30
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	31
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	31
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อวิทยุ จำแนกตามความถี่	32
7	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่.....	33
8	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อภาพยนตร์ จำแนกตามความถี่.....	33
9	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่.....	34
10	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อนิตยสาร จำแนกตามความถี่.....	35
11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่ออินเทอร์เน็ตจำแนกตามความถี่.....	35
12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทสื่อ เพื่อติดตามข่าว.....	36
13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เลือกสื่อชนิดใดเพื่อติดตามข่าว วิทยาศาสตร์	37
14	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เลือกประเภทสื่อในการติดตามรับ ข่าวสาร “นิตยวิทยาศาสตร์”	38
15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เคยได้ยินคำว่า “นิตยวิทยาศาสตร์” จำแนกตามอายุ	39
16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เคยได้ยินคำว่า “นิตยวิทยาศาสตร์” จำแนกตามเพศ	40
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เคยได้ยินคำว่า “นิตยวิทยาศาสตร์” จำแนกตามการศึกษา	41
18	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สนใจข้อมูลนิตยวิทยาศาสตร์ จำแนกตามอายุ.....	42

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามเพศ	43
20	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามการศึกษา	44
21	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เลือกประเภทสื่อในการติดตาม รับข่าวสาร “นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตามเพศ	45
22	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทสื่อในการติดตาม รับข่าวสาร “นิติวิทยาศาสตร์”จำแนกตามอายุ	46
23	จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทสื่อในการติดตามรับข่าวสาร “นิติวิทยาศาสตร์”จำแนกตามการศึกษา	48
24	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูล ด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามเพศ	49
25	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูล ด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามการศึกษา.....	50
26	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูล ด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามอายุ	51
27	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ วิทยุ	52
28	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ โทรทัศน์	53
29	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ ภาพยนตร์	53

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
30	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ หนังสือพิมพ์	54
31	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ นิตยสาร	54
32	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ต	55
33	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่	55
34	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพส่วนบุคคลด้าน เพศ	56
35	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพส่วนบุคคลด้าน อายุ	57
36	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพส่วนบุคคลด้านอายุเป็นรายคู่	58
37	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพส่วนบุคคลด้าน การศึกษา	58

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย

6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ นับว่าความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ในหลายๆด้าน เช่น การดูแลสุขภาพ เกษตรกรรม เกษัตริกรรม เครื่องนุ่งห่ม โดยเฉพาะ เรื่องที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาเป็นเรื่องความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาใช้ช่วยงานด้านกฎหมาย

เราสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ ช่วยพิสูจน์หาหลักฐาน ร่องรอยของผู้กระทำ ความผิดในคดีอาญา และพิสูจน์ทราบข้อเท็จจริงในคดีแพ่ง ซึ่งในปัจจุบันการนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรม เราเรียกว่า “กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์” ซึ่งต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ ในการพิสูจน์ทราบ เช่น นักเคมี นักชีววิทยา นักฟิสิกส์ เป็นต้น เรื่องเหล่านี้ ประชาชนทั่วไปเข้าใจได้ยากต่างๆ ที่จริงความรู้ทางวิทยาศาสตร์คือความจริงทางธรรมชาติที่อยู่รอบๆ ตัวเรา มีการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันอยู่ตลอดเวลาโดยที่เราไม่รู้ตัว

ปัญหาของสังคม ในปัจจุบัน คนส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจในกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทำให้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จะรู้กันเฉพาะนักวิทยาศาสตร์ หรือผู้ที่มีความสนใจจริงๆ เท่านั้น นักวิทยาศาสตร์เองก็ไม่สามารถที่จะสื่อสารให้คนทั่วไปเข้าใจได้ง่าย เพราะติดอยู่กับภาษาและคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ ส่วนนักสื่อสารก็ไม่กล้าที่จะนำเรื่องราวทางวิทยาศาสตร์มาเผยแพร่มากนัก เพราะไม่เข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนออย่างชัดเจน กระบวนการวิทยาศาสตร์จึงกลายเป็นเรื่อง ที่คนทั่วไปเข้าถึงได้ยาก ดังนั้น คนส่วนใหญ่จึงได้รับข้อมูลข่าวสารเฉพาะวิธีการใช้เทคโนโลยีและประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้งานเท่านั้น ซึ่งความเป็นจริงในสังคมไม่สามารถที่จะคิดเพียงเท่านี้ ได้ กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์มีความสำคัญต่อสังคม ชีวิตประจำวันของทุกคนและมีโอกาสที่จะต้องตกอยู่ใน สถานการณ์ หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องมีส่วนร่วมอยู่ในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะกับคำกล่าวที่ทุกคนต้องเคยได้ยินเสมอ คือ “คนทุกคนต้องรู้กฎหมาย” กล่าวคือ ทุกคนมีหน้าที่ต้องรู้กฎหมายจะกล่าวอ้างว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ ดังนั้นเมื่อมีการนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรม ย่อมทำให้ทุกคนก็มีหน้าที่ต้องรู้ถึงกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่นำมาเกี่ยวข้องกับกฎหมายด้วยเช่นเดียวกัน

การนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในงานสืบสวนนั้นมีอยู่มากมาย เช่น การตรวจสถานที่เกิดเหตุ ต้องมีการถ่ายรูปจากสถานที่เกิดเหตุ เก็บลายนิ้วมือ เก็บเส้นผม คราบเลือด คราบอสุจิ ตัวอย่าง

ดีเอ็นเอ ของผู้กระทำผิด พยานหลักฐานเหล่านี้เองที่เราเรียกว่า “พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์” เมื่อมีการนำคดีขึ้นสู่ศาล ผู้กล่าวหาจะต้องเป็นผู้พิสูจน์ในส่วนของข้อเท็จจริงให้ศาลรับรู้ โดยเฉพาะในส่วนของพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์นั้น จะต้องให้ผู้ที่เป็นผู้ชำนาญการพิเศษเป็นผู้เบิกความต่อศาลว่า พยานหลักฐานเหล่านี้ได้มาอย่างไร ตรวจสอบแล้วเป็นอย่างไร เหมือนกันหรือต่างกับผู้ที่ต้องหาอย่างไร ซึ่งในปัจจุบันพยานหลักฐาน ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญนั้นมีน้ำหนักฟังได้แน่นอนยิ่งกว่าพยานที่เห็นด้วยตาหรือได้ยินด้วยหูเสียอีก เพราะในปัจจุบันวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ตัวเองได้เป็นที่แน่ชัดแล้ว

ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าวิทยาศาสตร์มีประโยชน์และมีส่วนช่วยให้กระบวนการยุติธรรมนั้นสามารถค้นหาข้อเท็จจริงในคดีที่มีความซับซ้อนได้อย่างดี และยังทำให้งานด้านสืบสวนสอบสวนมีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากขึ้น แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่าประชาชนทั่วไปเข้าใจในกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงมีความรู้สึกรู้สึกรู้สึกอย่างไร เพราะถ้าประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ แล้วย่อมทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนิติวิทยาศาสตร์นั้น ทำงานได้ยากขึ้น หรืออาจไม่สามารถหาพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ความจริงได้

กรณีตัวอย่าง การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ของผู้เสียหายในคดี ละเมิดทางเพศ ผู้หญิงที่ถูกละเมิดทางเพศ อาจเป็นผู้ทำลายหลักฐานสำคัญเสียเอง โดยที่คิดไม่ถึง หรือบุคคลที่ไปพบเห็น อาจให้คำแนะนำที่ผิด โดยไปทำการชำระล้างร่างกาย ก่อนที่จะไปดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เพราะจะทำให้หลักฐานของคนร้ายที่ติดอยู่ที่ตัว หรือเสื้อผ้าของผู้เสียหายถูกทำลายไป หลักฐานนั้นไม่ได้มีเพียงอสุจิเท่านั้น ยังมีเส้นผม ลายนิ้วมือ เส้นขนและรวมถึงเนื้อเยื่อที่ติดอยู่ที่เล็บของผู้เสียหาย ในกรณีมีการต่อสู้คดีขึ้น นอกจากผู้เสียหายเป็นผู้ทำลายหลักฐานเอง และในบางคดียังอาจจะเกิดจากตัวเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้านต่างๆ ขาดความรู้ ความเข้าใจ มีการเคลื่อนย้ายหลักฐานต่างๆ ก่อนที่จะมีการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ โดยเฉพาะผู้ที่ไปถึงที่เกิดเหตุเป็นคนแรก ยกตัวอย่าง เช่น การเคลื่อนย้ายศพผู้เสียชีวิต โดยที่ยังไม่ทราบแน่ชัด ถึงสาเหตุการตาย เช่น มีผู้เสียชีวิตอยู่ในห้องนอน โดยมีบาดแผลที่ศีรษะและพบอาวุธปืนตกอยู่กับพื้น การตายลักษณะนี้อาจเป็นการฆ่าตัวตาย หรืออาจถูกฆาตกรรมก็ได้ ฉะนั้นพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ จะเป็นส่วนสำคัญในการค้นหาข้อเท็จจริงในคดี จนทำให้สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ ตัวอย่างดังกล่าว ทำให้เห็นว่าความรู้ความเข้าใจของประชาชนในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ นั้นมีความสำคัญต่องานด้านกฎหมายเป็นอย่างมาก ส่วนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาที่เป็นคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ เพราะมีผลเกี่ยวพันในด้านกฎหมาย ถ้าประชาชนไม่เข้าใจคำศัพท์เหล่านี้ ก็จะไม่สามารถรับรู้สารที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ได้ และขาดความเข้าใจในกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์มากขึ้น โดยพบว่า การนำเสนอข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ ทางสื่อต่างๆ จะ

ใช้ศัพท์เฉพาะทางเสมอๆ จึงได้ทำการเก็บข้อมูลจากสื่อที่มีการสื่อสารเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต ทำให้พบคำศัพท์เฉพาะ ซึ่งใช้ในการสื่อสารและรับข้อมูลสาระด้านนิติวิทยาศาสตร์ ที่พบบ่อยในการนำเสนอต่อคนในสังคม มีดังนี้ ถายนิ้วมือแฝง ดีเอ็นเอ วิถีกระสุน สารคัดหลั่ง 50 mg % คราบเลือด เอกลักษณะบุคคล เป็นต้น ดังนั้นคำศัพท์เฉพาะทางดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่ควรศึกษาว่าจะรับรู้และเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านนิติวิทยาศาสตร์ ได้มากน้อยเพียงใด

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว และกรณีตัวอย่าง ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนชนในกรุงเทพมหานคร ว่าประเภทของสื่อและความถี่ของการรับสื่อ ทำให้สามารถรับสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ได้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร นั้น เป็นคำศัพท์ทางนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งเปรียบเหมือนกุญแจที่จะไขไปสู่ความเข้าใจในสารเหล่านั้น จึงต้องศึกษาในความแตกต่างของระดับการศึกษาและความแตกต่างด้านเพศและอายุของประชาชนว่าจะมีผลต่อการรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านยุติธรรม อย่างไรบ้าง จึงเป็นที่มาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในเนื้อหาที่มีต่อข่าวที่ถูกต้องตามหลักนิติวิทยาศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

1. การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ที่มีความถี่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. ประชาชนที่มีลักษณะต่างกัน ด้านอายุ เพศและการศึกษา ย่อมมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมุ่งเน้นสำรวจประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร
2. หัวข้อที่ศึกษาวิจัย มุ่งเน้นกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารคดีนิติวิทยาศาสตร์ โดยจะไม่เสนอแนะความคิดเห็นในข้อกฎหมาย

3. ศึกษางานวิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ได้เพิ่มเติมองค์ความรู้ในด้านการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในกลุ่มที่แตกต่างกัน
2. ได้ทราบถึงความรู้ความสามารถของคนในกรุงเทพมหานครมีมากน้อยเพียงใด
3. ได้ทราบถึงสื่อที่ประชาชนเลือกรับข่าวที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์และมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชน
4. ได้แนวทางการปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารให้กับประชาชนและนำความรู้ไปพัฒนางานด้านการสื่อสาร ให้สามารถสื่อสารกับประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อประโยชน์ของงานด้านนิติวิทยาศาสตร์อีกด้วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิติวิทยาศาสตร์ หมายถึง การนำหลักวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการพิสูจน์หาข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม

กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ หมายถึง ขั้นตอนในการค้นหาข้อเท็จจริงโดยใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องการนำวิทยาศาสตร์มาใช้พิสูจน์หาข้อเท็จจริง และรวมถึงความรู้ในขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ โดยความรู้ความเข้าใจนั้นเกิดจากการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

พฤติกรรมการเปิดรับสาร ที่เกี่ยวข้องกัมนิติวิทยาศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบในการติดตามข่าวที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ หรือการสืบสวนสอบสวน และการเลือกประเภทสื่อเพื่อการรับสาร

ลายนิ้วมือแฝง หมายถึง ลายนิ้วมือที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดไม่เกิน 50 mg % หมายถึง ในเลือด 100 มิลลิลิตร มีปริมาณแอลกอฮอล์อยู่ไม่เกิน 50 มิลลิกรัม

ดีเอ็นเอ หมายถึง สารพันธุกรรมซึ่งเป็นข้อมูลทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตมีลักษณะผสมผสานมาจากสิ่งมีชีวิตรุ่นก่อน ก็คือรุ่นพ่อและแม่ที่ถ่ายทอดลักษณะ ไปยังสิ่งมีชีวิตรุ่นลูกซึ่งจะมีลักษณะของ ดีเอ็นเอ ทั้งจากพ่อและ แม่และลักษณะของ ดีเอ็นเอ ของคนเราแต่ละคนจะไม่ซ้ำกัน

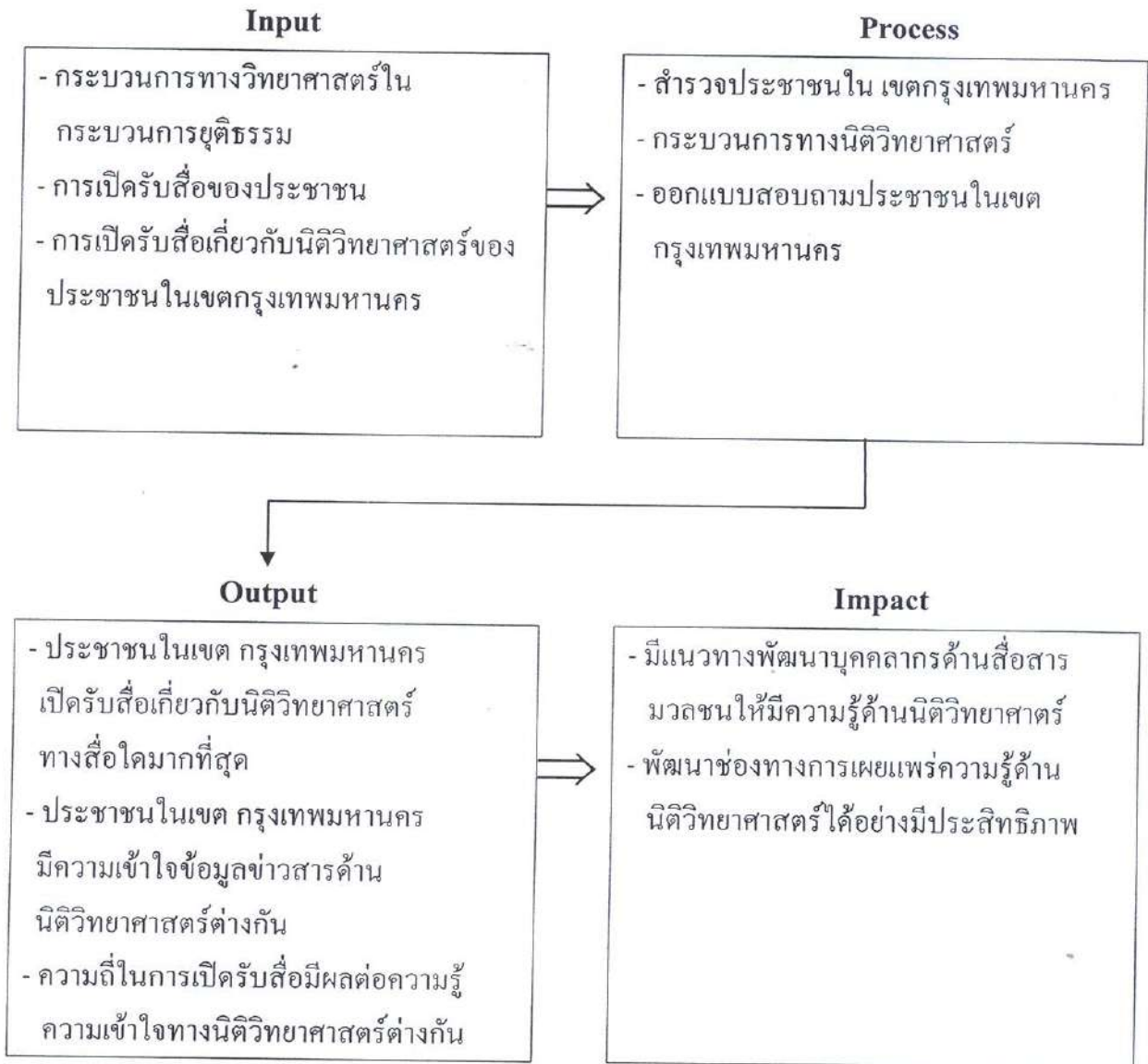
การตรวจหาวิถีกระสุน หมายถึง การตรวจดูทิศทางของกระสุน จากบาดแผล ของผู้ถูกยิง หรือจากวัตถุสิ่งของ ว่ารูกระสุนเข้าทางใด และรูกระสุนออกทางใด และมีทิศทางของกระสุนอย่างไรจากนั้นก็นำข้อมูลที่ได้มาจำลองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่าผู้ตายหรือผู้ถูกยิงได้รับบาดเจ็บน่าจะอยู่ในลักษณะใด เช่น ยืน นั่ง หรือ นอน และกระสุนถูกยิงมาจากทิศทางใด

คราบเลือด หมายถึง ลักษณะของรอยเลือดที่ปรากฏในที่เกิดเหตุ เช่น ปริมาณเลือด ขอบเขตการกระจายของเลือด รอยเปื้อน รอยลาก และรวมถึงรูปร่างของหยดเลือด สิ่งเหล่านี้สามารถบอกถึงระยะ และทิศทางของหยดเลือดที่มาตกกระทบพื้นผิวได้

การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล หมายถึง การพิสูจน์ศพหรือชิ้นส่วนของศพว่าเป็นใคร หรือเป็นของบุคคลใด การตรวจแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ

วิธีที่ 1 เป็นวิทยาศาสตร์ เช่น ตรวจลายพิมพ์นิ้วมือ การตรวจสภาพฟัน การเปรียบเทียบสารพันธุกรรม

วิธีที่ 2 ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ เช่น คำหนิ ใฝ ปาน รอยสัก หรือ ของมีค่าที่ติดตัว แหวน สร้อยคอ ต่างหู รวมถึง เอกสารประจำตัว เช่น บัตรประจำตัวประชาชน เกรดติการ์ดและอื่นๆ



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์เรื่อง การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิสิตวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 4 ประเด็น คือ

1. ทฤษฎีการสื่อสาร
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมและการเปิดรับสื่อ
3. การนำหลักทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ข้อเท็จจริงของคดีในประเทศไทย
4. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นกระบวนการ (Process) ที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต สังคม เศรษฐกิจและการศึกษา เนื่องจากการสื่อสารเป็นทั้งเครื่องมือและวิธีการในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งต่อบุคคล ต่อบุคคลและต่อสังคม ดังนั้น จึงต้องมีการศึกษาให้ทราบและเข้าใจถึงองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ในเรื่องของความหมาย องค์ประกอบ แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

ทฤษฎี “SMCR” ของเบอร์โล (Berlo, D.K. 1960, p.40-71) ได้พัฒนาทฤษฎีที่ผู้ส่งจะส่งสารอย่างไรและผู้รับจะแปลความหมายสารนั้นอย่างไร ตามแนวคิดนี้ทฤษฎี “SMCR” จะประกอบด้วย

ผู้ส่ง (Source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการเข้ารหัส (Encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้ที่ดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่ง และควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้น ให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับสารด้วย

ข้อมูลข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องด้วย เนื้อหา สัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดไปยังผู้รับสาร

ช่องทางในการส่ง (Channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสาร โดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การได้เห็น การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น

ผู้รับ (Receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการถอดรหัส (Decode) สาร เป็นผู้ที่มีทัศนคติระดับความรู้ และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมเช่นเดียวหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่ง จึงจะทำให้การสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล

ลักษณะทฤษฎี SMCR นี้ มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำการสื่อสารความหมายนั้นได้ผลสำเร็จหรือไม่เพียงใด ได้แก่

ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมี ความชำนาญในการส่งและการรับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันอย่างถูกต้อง เช่น ผู้ส่งต้องมีความสามารถในการเข้ารหัสสาร มีการพูดโดยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจนฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือท่าทางที่เข้ากับการพูดท่วงทำนองลีลาในการพูดเป็นจังหวะน่าฟัง หรือการเขียนด้วยถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้อง สละสลวยน่าอ่าน ส่วนผู้รับต้องมีความสามารถในการถอดรหัส และมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่ง โดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมา รู้เรื่อง หรือสามารถอ่านข้อความที่ส่งมาให้ได้

ทักษะในการสื่อสาร ไม่ได้เป็นปัญหาในด้านการสื่อสารวิทยาศาสตร์โดยตรง เนื่องจากทักษะในการสื่อสารเป็นทักษะพื้นฐานของการสื่อสาร ถ้าผู้รับและผู้ส่งขาดทักษะในการสื่อสารแล้ว การสื่อสารในเรื่องอื่นๆ ก็ย่อมไม่ดีด้วยเช่นกัน แต่จะส่งผลในทางอ้อม เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

ทัศนคติ (Attitudes) เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับ ซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีทัศนคติที่ดีต่อกัน จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี ทั้งนี้เพราะทัศนคดีย่อมเกี่ยวข้องไปถึงการยอมรับซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่น ถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมี ความเห็นคล้อยตามได้ง่าย แต่ในทางตรงข้าม ถ้าผู้ฟังมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้พูดก็จะฟังแล้วไม่เห็นชอบด้วยและมีความเห็นขัดแย้งในสิ่งที่พูดเหล่านั้นเป็นต้น

ทัศนคติ นับว่าเป็นปัญหาสำหรับการสื่อสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ กรณีผู้รับสาร มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบต่อการเป็นผู้ส่งสารนั้น หรือมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้ที่รับมอบหมายให้มาทำการส่งสาร คือตัวผู้ส่งเอง ก็ย่อมทำให้การสื่อสารนั้น ขาดประสิทธิภาพไม่มีคนสนใจรับสารนั้น หรือแสดงความเห็นขัดแย้งจนทำให้ผู้อื่นเข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวผิด ทำให้ประชาชนที่ได้รับสารขาดความเชื่อถือได้ สุดท้ายผู้รับสารก็จะไม่ได้ความรู้จากสารดังกล่าว

ระดับความรู้ (Knowledge Levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้เท่าเทียมกัน ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับปรุงความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในเรื่องความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำสำนวนที่ใช้ เช่น ไม่ใช่คำศัพท์ทางวิชาการ ภาษาต่างประเทศ หรือถ้อยคำยาวๆ สำนวนสลับซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้

สะดวกและง่ายต่อความเข้าใจ ตัวอย่างเช่น การที่หมอรัยขาคนไข้แล้วพูดแต่คำศัพท์การแพทย์เกี่ยวกับโรคต่างๆ ย่อมทำให้คนไข้ไม่เข้าใจว่าตนเองเป็นโรคอะไรแน่ หรือพัฒนากรจากส่วนกลางออกไปพัฒนาหมู่บ้านต่างๆ ในชนบท เพื่อให้คำแนะนำทางด้านการเกษตรและเลี้ยงสัตว์แก่ชาวบ้าน ถ้าพูดแต่ศัพท์ทางวิชาการโดยไม่อธิบายด้วยถ้อยคำภาษาง่ายๆ หรือไม่ใช้ภาษาท้องถิ่นก็จะทำให้ชาวบ้านไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดได้ หรือในกรณีของการใช้ภาษามือของผู้พิการทางโสต ถ้าผู้รับไม่เคยได้เรียนภาษามือมาก่อนทำให้ไม่เข้าใจ และไม่สามารถสื่อสารกันได้เลยเหล่านี้เป็นต้น

ระดับความรู้ ถือเป็นปัญหาใหญ่อันดับแรก สำหรับการสื่อสารวิทยาศาสตร์ในสังคมไทย พื้นฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของผู้รับสารมีอยู่อย่างจำกัด ในทางปฏิบัติจะเห็นว่านักวิชาการแพทย์ พยาบาล สัตว์บาล นักการเกษตร ผู้ที่ต้องนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในสังคมเหล่านี้ต้องปรับตัว โดยการค้นหาวิธีการสื่อสารที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจค้นหาคำศัพท์ที่เข้าใจง่าย ใช้คำแบบชาวบ้าน แต่สำหรับนิติวิทยาศาสตร์แล้ว มีปัจจัยด้านอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คือ เรื่องของกฎหมาย เมื่อมีการนำคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในด้านยุติธรรมแล้ว คำศัพท์เหล่านั้น เมื่อนำมาสื่อสารกับประชาชนย่อมต้องใช้คำศัพท์ตามที่กำหนดนั้นๆ จะมาปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้าใจง่าย จะเป็นเรื่องที่จะทำให้คนสับสนและจะเป็นการสื่อความหมายผิดไปจนทำให้เกิดความเสียหายหรือเป็นข้อถกเถียงกันได้ ต้องอาศัยผู้สื่อสารช่วยคอยอธิบายประกอบคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นว่าหมายถึงอะไร เพื่อให้ผู้รับสารจะสามารถเข้าใจในสารที่ส่งไปเหล่านั้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารจะเห็นได้ว่าทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องมีทักษะ (Communication Skills) ในการสื่อสารที่ดี เข้าใจในภาษาหรือท่าทางที่ใช้ในการสื่อสารแล้วยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ (Attitudes) ที่ผู้รับสารมีต่อผู้ส่งสารอีกด้วยแต่ที่สำคัญที่สุดคือระดับความรู้ (Knowledge Levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้เท่าเทียมกัน ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี โดยถ้าผู้ส่งสารและประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครรับรู้ความหมายและเข้าใจใน “คำศัพท์เฉพาะ” ที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ได้ดีย่อมทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นผลดีต่อผู้ส่งสารที่จะสามารถส่งสาร ให้ผู้รับสารสามารถรับรู้และเข้าใจความหมายในข้อมูลข่าวสารนั้นได้ถูกต้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสนใจที่ผู้รับสาร (Audience) กล่าวคือ ผู้รับสารเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น (Active) ในการเลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนด้วยตนเองและในส่วน of ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อก็เช่นเดียวกัน

อนุชิต มุรธาทิพย์ (2542, น.20) ได้กล่าวถึง การที่ผู้รับสารจะใช้สื่ออะไรก็ตามผู้รับสารจะเลือกสรรและแสวงหาข่าวสารตามความต้องการ หรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปในการรับสารแต่ละคน (Selective Processes)

พีระ จิร โสภณ (2547, น.637-639) ได้กล่าวถึง กระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (filters) การรับรู้ข่าวสารของมนุษย์มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure Attention) เป็นแนวทางโน้มน้าวที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสารแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่อยู่ด้วยกันหลายแหล่ง โดยทั่วไปผู้รับสารที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเชื่อก่อนหน้านี้ ความสนใจและสิ่งสนับสนุนความคิดเดิมของตน

2. การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation) เป็นกระบวนการ กลั่นกรองขั้นต่อมาเมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแล้วผู้รับสารจะเลือกรับรู้ เลือกตีความหมายตามความเข้าใจทัศนคติประสบการณ์ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวังตามแรงจูงใจของตนเองและตามสภาวะร่างกายทางอารมณ์ เป็นต้น

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มนำในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะสารที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติของตนเอง การเลือกจดจำนี้เปรียบเสมือนเครื่องกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งในบางครั้งผู้รับสารก็ลืมเนื้อหาของสารในส่วนไม่ตรงกับความสนใจของตน

อนุชิต มุรธาทิพย์ (2542, น.21) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับข่าวสารตาม วิลเบอร์ ชเรมม์ (Wilbur Schramm 1973, P.121-122) ดังนี้

1. ประสบการณ์ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของตน
2. การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสารผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของตน
3. ภูมิหลังผู้รับสารที่มีภูมิหลังแตกต่างกันจะให้ความสนใจต่อเนื้อหาข่าวสารต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร ที่ต่างกัน
5. ความสามารถในการรับสื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจของผู้รับสารที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน
6. บุคลิกภาพมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวใจและพฤติกรรมของผู้รับสาร
7. อารมณ์ สถานภาพทางอารมณ์อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสาร

การเลือกสรรข่าวสารของบุคคลเป็นสิ่งที่อธิบายถึงพฤติกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคลว่าความแตกต่างกันทางสภาพส่วนบุคคลหรือสภาพจิตวิทยามีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร โดยมีกระบวนการเลือกสรร (Selective Process) ที่แตกต่างกัน โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Klapper, J.T. 1960, P.19-25) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเลือกรับข่าวสารหรือเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสาร ในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยกลั่นกรอง 4 ขั้นตอนตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสารบุคคล จะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสาร จากแหล่งสารที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่น การเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุกระจายเสียงสถานีใดสถานีหนึ่งตามความสนใจและความต้องการของตน อีกทั้งทักษะและความชำนาญในการรับรู้ข่าวสารของคนเรานั้นก็ต่างกัน บางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่าน ก็จะชอบฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์มากกว่าอ่านหนังสือ เป็นต้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) ผู้เปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ หรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance)

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้ว ก็เชื่อว่ารับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารเสมอไปเพราะคนเรามักเลือกรับรู้และตีความหมายสารแตกต่างกันไปตาม ความสนใจ ทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้นแต่ละคนอาจตีความเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว นอกจากจะทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไปยังมีการบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศ ทางเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคลด้วย

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเองและมักจะลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอดในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้งกับความคิดของตนเอง ข่าวสารที่คนเราเลือกจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนความรู้สึกรู้สึกดี ทัศนคติ ค่านิยม หรือความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้นและ เปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งและมีสิ่งที่ไม่สบายใจขึ้น

ศิริชัย สิริกาษา และ กาญจนา แก้วเทพ (2531, น.110) ได้ศึกษาชุดตัวแปรความต้องการที่ผู้รับสารต้องการจากสื่อมวลชน ซึ่ง (Mc Quail และคณะ) ได้สร้างไว้แล้วใช้ปรับปรุงขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อมวลชนโดยผู้รับสารดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

1.1 ทราบเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับตนเองสภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสภาพสังคมปัจจุบันและสังคมโลก

1.2 เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติความคิดเห็นและการตัดสินใจ

1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็น และสนองความสนใจ

1.4 ให้การเรียนรู้เป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

1.5 สร้างความรู้สึกมั่นคงโดยใช้ความรู้ที่ได้จากสื่อมวลชน

2. ความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล

2.1 ให้แรงเสริมค่านิยมส่วนบุคคล

2.2 ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม

2.3 แสดงออกพร้อมกับค่านิยมของบุคคลอื่นๆในสื่อมวลชน

2.4 มองทะลุเข้าไปในตนเอง

3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.1 มองทะลุเข้าไปในสภาพแวดล้อมของบุคคลอื่น

3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่นและเกิดความรู้สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ

3.3 นำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.4 ใช้แทนเพื่อน

3.5 ช่วยในการดำเนินตามบทบาทสังคม

3.6 สร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัวเพื่อนและสังคม

4. ความต้องการความบันเทิง

4.1 หลีกหนีหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่างๆ

4.2 ผ่อนคลาย

4.3 ได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ได้ความสนุกสนานทางสุนทรียะ

4.4 ได้มีอะไรทำเพื่อใช้เวลาให้หมดไป

4.5 ปลดปล่อยอารมณ์

4.6 เป็นการกระตุ้นทางเพศ

ในเรื่องของวัตถุประสงค์ของการเลือกรับข่าวสาร หรือการบริโภคข่าวสารของผู้รับสารนั้น สุธพงษ์ โสธนะเสถียร (2533, น.40-44) ก็ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการเลือกเปิดรับข่าวสาร ไว้ 4 ประการ คือ

1. เพื่อการรับรู้ (Cognition) คือผู้รับสารต้องการสารสนเทศ (Information) เพื่อสนองต่อความต้องการและความอยากรู้
2. เพื่อความหลากหลาย (Diversions) เช่น การเปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความ เร้าใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน รวมทั้งการพักผ่อน
3. เพื่ออรรถประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) หมายถึง การต้องการสร้างความคุ้นเคย หรือการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เช่นการใช้ภาษาร่วมสมัย เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำหรือหลีกเลี่ยงคนรอบข้าง
4. การผละสังคัม (Withdrawal) เป็นการเปิดรับสื่อหรือเข้าหาสื่อเพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำ หรือหลีกเลี่ยงคนรอบข้าง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่าข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญ ในการนำมาประกอบการตัดสินใจของบุคคล ยิ่งบุคคลเกิดความไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใด บุคคลนั้นย่อมต้องการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นเท่านั้น โดยไม่จำกัดว่าจะทำการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใด แต่ทั้งนี้บุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารเฉพาะเรื่องที่ตนให้ความสนใจเท่านั้น เนื่องจากข่าวสารในปัจจุบันมีมากเกินไป ผู้รับสารจะรับไว้ทั้งหมดได้ จึงทำให้เกิดกระบวนการเลือกรับข่าวสารขึ้น อย่างไรก็ตาม บุคคลแต่ละคนก็จะมีเกณฑ์ในการเลือกรับข่าวสารที่แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคลและวัตถุประสงค์หรือความต้องการที่จะเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้รับสารทางนิเทศวิทยาสาสตร์ เลือกใช้สื่อตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารจะมีแรงจูงใจที่มาจากทางกายภาพต่างๆ และปัจจัยทางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีเหตุผล มีมุมมองและมีความคาดหวังในการใช้สื่อ เพื่อสนองความพึงพอใจในระดับมาก น้อยที่แตกต่างกันออกไปในลักษณะต่างๆ

การนำหลักทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ข้อเท็จจริง

การนำหลักวิทยาศาสตร์มาใช้ในประเทศไทยนั้น เริ่มมาจาก ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สงกรานต์ นิยมแสน อดีตหัวหน้าภาควิชานิติเวชวิทยา ซึ่งสำเร็จการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต จากคณะแพทยศาสตร์ และศิริราชพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2477 ได้รับทุนของ

มุลนิธิอะเล็กซานเดอร์ ฟอน ฮุมโบลด์ท์ (Alexander Von Humboldt) ไปศึกษาต่อที่ประเทศเยอรมนี ในปี พ.ศ.2481 และได้รับปริญญาแพทยศาสตร ดุษฎีบัณฑิต (Dr.med.) จากมหาวิทยาลัยฮัมเบอร์ก ต่อจากนั้นก็ได้ฝึกอบรมและดูงานทางนิติเวชศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยบอร์ลิน กลับมาได้เข้ารับราชการเป็นอาจารย์ในแผนกพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ และศิริราชพยาบาลใน ปี พ.ศ.2484 ได้เปิดสอนวิชา “นิติเวชวิทยา” แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนับได้ว่าแพทย์ปริญญารุ่นนี้เป็นรุ่นแรกที่ได้เรียน วิชา “นิติเวชวิทยา” (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม 9, 2546, น.188)

ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2489 ได้เกิดเหตุการณ์ที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ของชาติไทย และประวัติของนิติเวชศาสตร์ในประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง นั่นคือกรณีสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลและเมื่อมีการตั้งกรรมการแพทย์ชั้นสูงสุดพระบรมศพ ศาสตราจารย์ นายแพทย์สงกรานต์ นิยมแสน ก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในฐานะพยาธิแพทย์และผู้อำนวยการนิติเวชศาสตร์ร่วมกับนายแพทย์ผู้ใหญ่ อีกหลายท่านและท่านได้ร่วมกับศาสตราจารย์ นายแพทย์สุด แสงวิเชียร หัวหน้าแผนกกายวิภาคศาสตร์ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเช่นเดียวกัน ทำการผ่าพิสูจน์พระบรมศพและเพื่อให้มีการพิสูจน์ที่กระชับรัด ศาสตราจารย์ นายแพทย์สงกรานต์ นิยมแสน จึงได้เสนอแผนการทดลอง ยิงศพตัวอย่างต่อคณะกรรมการชั้นสูงสุดพระบรมศพและคณะกรรมการอนุมติให้ทำการทดลองตามข้อเสนอแนะนั้น นับได้ว่าศาสตราจารย์นายแพทย์ สงกรานต์ นิยมแสน ได้นำเอาการทดลองทางวิทยาศาสตร์การแพทย์มาสนับสนุน ในการปฏิบัติงานทางนิติเวชศาสตร์เป็นครั้งแรกในประเทศไทย ปัจจุบันนี้วัตถุพยานซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ตรวจพระบรมศพ ตลอดจนลักษณะของผิวหนังที่เป็นบาดแผลจากการทดลองยิง รวมทั้งกะโหลกศีรษะ ยังคงถูกเก็บรักษาอย่างดีในพิพิธภัณฑ์ของภาควิชานิติศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม 9, 2546, น.188-189)

การประยุกต์ใช้ลายพิมพ์ดีเอ็นเอ (DNA Fingerprint) การพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสายเลือด มนุษย์ทุกคนจะมีสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ ; DNA – Deoxyribonucleic acid) ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากพ่อและแม่ โดยจะต้องได้รับสารพันธุกรรมจากพ่อและแม่อย่างละครึ่ง ดีเอ็นเอของคนทุกคนจะไม่เหมือนกัน แต่ละคนจะมีดีเอ็นเอที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองแม้พี่น้องที่เกิดจากพ่อแม่ เดียวกัน ยกเว้นในกรณีของฝาแฝดแท้ซึ่งเกิดจากไข่ใบเดียวกัน จึงจะมีดีเอ็นเอเหมือนกันทุกประการ (สถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2556, ออนไลน์)

เรื่องราวของลายพิมพ์ดีเอ็นเอในประเทศไทยแม้ว่าฟังดูเหมือนเป็นของใหม่ แต่แท้ที่จริงแล้วมีการเริ่มต้นศึกษาวิจัยตามหลังจากการเริ่มต้นในต่างประเทศมาไม่นาน ศาสตราจารย์ นายแพทย์ วิชัย บุญแสง อาจารย์ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และคณะได้เริ่มวิจัยมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 หลังจากที่ได้เห็นผลงานของนักวิจัยจากประเทศอังกฤษ จนประสบ

ความสำเร็จได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเยี่ยมประจำปี พ.ศ. 2539 สาขาเคมีและเภสัช จากผลงานวิจัย เรื่อง “การสร้างและประยุกต์ใช้ลายพิมพ์ดีเอ็นเอในคน” (คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556, ออนไลน์)

การนำเทคโนโลยีลายพิมพ์ดีเอ็นเอมาประยุกต์ใช้ในการตรวจพิสูจน์บุคคล และความสัมพันธ์ทางสายเลือดนั้น มีหลายกรณีในสังคม เช่น ในปี พ.ศ. 2541 พระยันทระ ซึ่งเป็นพระที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น ถูกนางจันทิมา ฟ้องและขอตรวจดีเอ็นเอ เพื่อพิสูจน์ความจริงว่าเด็กหญิงกระต่ายเป็นลูกของนางจันทิมากับพระยันทระ แต่พระยันทระได้หลบหนีไปต่างประเทศเสียก่อน ยังมีกรณีนักร้องลูกทุ่งมนต์สิทธิ์ คำสร้อย ถูกกล่าวหาจากทางเครื่องที่ทำงานอยู่ด้วยกันให้รับว่าเป็นพ่อของเด็กที่เธอให้กำเนิด จนต้องใช้วิธีตรวจดีเอ็นเอ ผลออกมา มนต์สิทธิ์ก็ยอมรับบุตรสาวคนนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงที่มนต์สิทธิ์ กำลังได้รับความนิยมสูงสุด ในปี พ.ศ.2539 และมีกรณีใช้ดีเอ็นเอ ตรวจพิสูจน์เนื่องจากบ่อเชรอะคดีฆ่าหั่นศพนางสาวเจนจิราที่ถูกนายเสริมแพนหนุ่มใช้มีดผ่าตัด เดือนศพเป็นชิ้นๆทิ้งลงชักโครก ผลจากการตรวจดีเอ็นเอ ของชิ้นเนื้อตรงกับนางสาวเจนจิรา เป็นหลักฐานสำคัญมัดตัวนายเสริมแพนหนุ่ม จนถูกศาลสั่งลงโทษจำคุก นอกจากนี้ ยังถูกนำมาใช้ในการสนับสนุนการตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมาย เช่น การพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสายเลือดเพื่อเปลี่ยนจากสัญชาติอื่น มาเป็นสัญชาติไทยตามกฎหมายตรวจคนเข้าเมือง

การตรวจลายพิมพ์ดีเอ็นเอสามารถทำได้โดยวิธีคนตรวจวิเคราะห์(Manual) ที่ตรวจได้ครั้งละตำแหน่งเดียวหรือ 3 – 4 ตำแหน่ง หรืออาจตรวจด้วยเครื่องตรวจอัตโนมัติโดยชุดน้ำยาสำเร็จรูปที่สามารถตรวจได้ รวดเร็ว มี 2 บริษัทที่ผลิตชุดน้ำยาสำเร็จรูป โดยมีทั้งที่ตรวจได้ครั้งละ 10 , 13 และ 16 ตำแหน่ง ซึ่งรวมตำแหน่งที่ใช้บอกเพศด้วย โดยปัจจุบันวิธีการตรวจลายพิมพ์ดีเอ็นเอแบบ PCR based STR Analysis ใช้กันแพร่หลายทั้งโลกเนื่องจากมีดีกว่าการตรวจวิธีอื่น มาตรฐานสากลยอมรับการตรวจหาชนิดของดีเอ็นเอ เริ่มที่ 10 ตำแหน่ง และขยับขึ้นมาเป็น 16 ตำแหน่ง ปัจจุบันในประเทศไทยสถาบันนิติเวชวิทยา ใช้เครื่องมืออัตโนมัติตรวจ 16 ตำแหน่ง คือ FGA, vWA, D3S1358, D5S818, D7S820, D8S1179, D13S317, D16S539, D18S51, D21S11, THO1, CSF1PO, D2S1338, D19S433, TPOX และ Amelogenin ที่บอกเพศด้วย ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยของบริษัทผู้ผลิตน้ำยาอ้างว่าโอกาสที่จะเกิดดีเอ็นเอซ้ำทั้ง 16 จุด จากการคำนวณค่าทางสถิติ โอกาสที่คนจะมีดีเอ็นเอซ้ำทั้ง 16 จุด มีเพียงประมาณหนึ่งใน 5 ล้านล้านล้านหรือ 1 ใน 5×10^{-18} และเนื่องจากปัจจุบันในโลกนี้มีคนอยู่ประมาณ 6 พันล้านคน เมื่อกำหนดค่าทางสถิติมีความแม่นยำมากกว่า 99.9999% ซึ่งโดยปกตินักวิทยาศาสตร์จะยอมรับเมื่อคำนวณค่าทางสถิติได้ 99%(สถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2556, ออนไลน์)

การแปรผลการตรวจลายพิมพ์ดีเอ็นเอในการตรวจความสัมพันธ์ทางสายเลือด

1. ความสัมพันธ์แบบพ่อ แม่ ลูก

สมมติว่าทำการตรวจดีเอ็นเอเพียงตำแหน่งเดียว ดีเอ็นเอของพ่อเป็น AB ดีเอ็นเอของแม่เป็น CD ในการตรวจบุตรนั้น เราจะพบว่าดีเอ็นเอของลูกจะต้องมาจากพ่อครึ่งหนึ่ง และมาจากแม่ครึ่งหนึ่งด้วย เราจึงอาจพบในลักษณะต่าง ๆ เช่น ดีเอ็นเอของลูกเป็น AC AD BC BD เป็นต้น หากตรวจหลาย ๆ ตำแหน่งก็ยังคงต้องได้ผลในลักษณะเช่นนี้ และต้องไม่มีดีเอ็นเอของลูกแบบใดแบบหนึ่ง ที่พ่อหรือแม่ไม่มีได้เลย

2. ความสัมพันธ์แบบพ่อ- ลูกและ แม่ - ลูก

สมมติว่าทำการตรวจดีเอ็นเอเพียงตำแหน่งเดียว ดีเอ็นเอของลูกจะต้องมาจากพ่อครึ่งหนึ่ง หรือมาจากแม่ครึ่งหนึ่งด้วย เมื่อเราตรวจเปรียบเทียบดีเอ็นเอของพ่อหรือแม่กับลูก จะต้องพบดีเอ็นเอของลูกที่มีครึ่งหนึ่งเป็น A หรือ B หรือ C หรือ D หากตรวจหลาย ๆ ตำแหน่งก็ยังคงต้องได้ผลในลักษณะเช่นนี้ และต้องไม่มีดีเอ็นเอของลูกแบบใดแบบหนึ่งแปลกปลอมที่พ่อหรือแม่ไม่มีได้เลย

3. กรณีความสัมพันธ์แบบพี่ น้อง

สมมติว่าทำการตรวจดีเอ็นเอเพียงตำแหน่งเดียว ดีเอ็นเอของลูกจะต้องมาจากพ่อครึ่งหนึ่ง และมาจากแม่ครึ่งหนึ่งด้วย เราจึงอาจพบลักษณะของดีเอ็นเอในแบบต่าง ๆ ที่อาจไม่ซ้ำกันเลยก็ได้ เช่น ดีเอ็นเอ เป็น AC AD BC BD (ตามตัวอย่างในลักษณะของความสัมพันธ์แบบพ่อ แม่ ลูก) ซึ่งอาจแตกต่างกันถึง 4 แบบ ถ้าตรวจเพียง 2 ตำแหน่ง ก็อาจแตกต่างกันไปถึง 16 แบบ ดังนั้นเมื่อเราทำการตรวจดีเอ็นเอเพื่อหาความสัมพันธ์แบบพี่ น้อง อาจพบว่าไม่มีดีเอ็นเอซ้ำกันเลยก็ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการนำหลักทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ข้อเท็จจริง วิทยาศาสตร์ใช้หลักเหตุผลในการแสวงหาความจริง จนสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีความ ทำให้เกิดความยอมรับผลการพิสูจน์ เพื่อผลในการบังคับใช้กฎหมายที่มีความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

จากที่ได้กล่าวไปในเรื่องความเป็นมาของปัญหาที่ว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมไทยได้รับรู้ข้อมูลวิทยาศาสตร์ เฉพาะวิธีการใช้งานเทคโนโลยี และประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้งานเท่านั้น ไม่ได้รับรู้ถึงกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ทำให้เกิดองค์ความรู้ และในความเป็นจริงคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ใช้งานเทคโนโลยีก็ยังไม่ต้องสนใจหรือไม่ได้เป็นคนกลุ่มเป้าหมายที่จะมีการสื่อสารด้วยก็ไม่จำเป็นต้องรู้ ซึ่งวิธีการลักษณะนี้ไม่สามารถนำมาใช้กับความรู้อันนิติวิทยาศาสตร์ได้เนื่องจากสาเหตุใด ผู้วิจัยต้องการให้ผู้อ่านได้พิจารณาจากหลักกฎหมายที่บัญญัติไว้ในประมวล

กฎหมายอาญามาตรา 64 บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมาย เพื่อให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางอาญาไม่ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่าตามสภาพและพฤติการณ์ผู้กระทำความผิด อาจจะไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้าศาลเชื่อว่าผู้กระทำความผิดนั้นไม่รู้กฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ, 2556, ออนไลน์)

ความไม่รู้กฎหมาย จะอ้างเป็นข้อแก้ตัวไม่ได้ ความไม่รู้ทั้งหลายในที่นี้ อาจเป็นความไม่รู้กฎหมาย หรือไม่รู้ข้อเท็จจริง ถ้าเกิดกรณีว่ามีคนตายโดยมีบาดแผลที่ศีรษะในบ้านพักอาศัยของเรา แต่เราไม่อยากจะนำศพไปไว้ที่วัด และทำความสะอาดสถานที่เกิดเหตุทั้งหมดแล้ว ถึงไปแจ้งตำรวจโดยอ้างว่าไม่รู้ข้อกฎหมาย ดังนั้นจะนำมาเป็นข้อแก้ตัวไม่ได้เลย โดยมีเหตุผลว่าหากยอมให้มีการแก้ตัวได้แล้ว เมื่อมีคดีขึ้นในศาล ก็จำเป็นจะต้องสืบถึงความรู้และไม่รู้ในข้อกฎหมาย ทางปฏิบัตินี้การสืบให้สิ้นสงสัย เพื่อให้เชื่อทางใดไม่ได้แน่ชัดนักกับทั้งจะต้องสืบถึงข้อที่เขาควรได้ทราบหรือสถิติแห่งคนนั้น การพิจารณาคดีเรื่องหนึ่งจะยาวนานเกินสมควรเป็นการยุ่งยากแก่การพิจารณาคดี กฎหมายจึงวางหลักไม่ยอมให้สืบถึงข้อไม่รู้กฎหมายเสีย

อย่างไรก็ตาม มีกรณีที่หากไม่ยอมรับฟังความไม่รู้กฎหมายแล้วก็อาจจะเป็นการไม่ยุติธรรมจนเกินไป มาตรา ๖๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงยอมให้มีการแก้ตัวได้บ้าง เมื่อพิจารณาสภาพแห่งความผิด หมายความว่า กรณีที่เป็นความผิด เพราะกฎหมายห้ามมิใช่ความผิดในตัวเอง พฤติการณ์ หมายถึง กรณีเฉพาะตัวผู้กระทำความผิด เช่นเป็นชาวต่างชาติเพิ่งเดินทางเข้ามาในประเทศผู้ที่อยู่ห่างไกลมาก ไม่สามารถทราบถึงกฎหมายที่ประกาศใช้ใหม่ เมื่อพิจารณาถึงสภาพความผิดและพฤติการณ์แล้ว ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานและเมื่อมีการแสดงพยานหลักฐานแล้ว ถ้าศาลเชื่อความไม่รู้กฎหมาย ศาลอาจลดโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดก็ได้หรือไม่ลดโทษก็ได้ แต่ศาลจะไม่ลดโทษเลยไม่ได้

เมื่อกฎหมายไม่ยอมให้ผู้กระทำความผิดอ้างว่าไม่รู้ข้อกฎหมาย ดังนั้นเมื่อมีการนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรม ทำให้คนในสังคมจึงจำเป็นต้องรู้ถึงวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้เหล่านั้นด้วยกันทุกคน เพราะว่าถ้าเราเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมแล้ว เราจะอ้างว่าไม่รู้ถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่นำมาใช้เหล่านี้ไม่ได้ด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น คำขวัญของกรมตำรวจ เผยแพร่ทาง โปสเตอร์ สติกเกอร์ โทรทัศน์ วิทยุว่า “เมาแล้วขับ ถูกจับแน่นอน” ซึ่งหลายคนบอกว่าไม่ได้เมา ขับรถได้ปกติมีสติ ผู้ขับรถไม่สามารถเทียบเครื่องมือที่ใช้ตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดได้ เพราะกฎหมายถือเอาผู้ขับขี่ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่เกิน 50 mg% เป็นผู้ขับขี่ที่เมาสุราและมีความผิดตามกฎหมาย

ดังนั้นประชาชนจะบอกไม่รู้กฎหมาย ไม่เข้าใจว่าการนำเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์มาตรวจหาระดับระดับแอลกอฮอล์ในเลือดว่าเกิน 50 mg% จากผู้ขับขี่ทำได้อย่างไร แต่เมื่อกฎหมายกำหนด การใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ในการตรวจและกำหนดค่ามาแบบนี้ในตัวกฎหมายอย่างไรเสียก็มีความผิดตามกฎหมายมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 – 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 160 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบกฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535) ซึ่งในความเป็นจริงพวกเราอีกหลายคนก็ยังคงไม่รู้ถึงวิธีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือด เพราะยังไม่มีโอกาส แต่ก็ควรที่จะศึกษาไว้ว่ามีวิธี อะไรบ้าง แบบใดเที่ยงตรงกว่ากัน

พยานผู้เชี่ยวชาญ

การพิจารณาคดีเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัจจุบันก็ประสบข้อจำกัดหลายๆด้าน หนึ่งในนั้นก็เรื่องความเชี่ยวชาญ ทางด้านเทคนิค เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน ที่มีประโยชน์ต่อรูปคดี ดังนั้นคนที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญได้ ควรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล และในการสืบข้อเท็จจริง เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ในรูปคดี

ลักษณะของพยานผู้เชี่ยวชาญ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 98 กล่าวว่า คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะอ้างบุคคลใดเป็นพยานของตนก็ได้เมื่อบุคคลนั้นเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศิลปะวิทยาศาสตร์ การฝีมือ การค้า หรือการงานที่ทำหรือในกฎหมายต่างประเทศ และซึ่งความเห็นของพยานอาจเป็นประโยชน์ในกิจการวินิจฉัยชี้ขาดข้อความในประเด็นทั้งนี้ไม่ว่าพยานจะเป็นผู้มีอาชีพในการนั้นหรือไม่

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 243 วรรคหนึ่ง กล่าวว่า ผู้ใดโดยอาชีพ หรือมิใช่ก็ตามมีความเชี่ยวชาญในการใดๆ เช่น ในทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ฝีมือ พาณิชยกรรม การแพทย์ หรือกฎหมายต่างประเทศ และซึ่งความเห็นของผู้นั้นอาจมีประโยชน์ในการวินิจฉัยคดีในการสอบสวน ได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา อาจเป็นพยานในเรื่องต่างๆ เป็นต้นว่า ตรวจร่างกาย หรือจิตของผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือจำเลย ตรวจลายมือ ทำการทดลองหรือกิจการอย่างอื่นๆ

คุณสมบัติของพยานผู้เชี่ยวชาญ (ข้อบังคับประธานศาลฎีกา ว่าด้วยผู้เชี่ยวชาญของศาลยุติธรรม พ.ศ. 2546) มีดังนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
2. เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญพิเศษ มีประสบการณ์ในด้านที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี
3. ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

4. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
5. ไม่เคยต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
6. ไม่ เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
7. ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้เชี่ยวชาญของศาล
8. กรณีเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ที่มีองค์กรควบคุมวิชาชีพ ต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ทั้งนี้ในส่วนเกี่ยวกับพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ การพิสูจน์หลักฐานทางคอมพิวเตอร์ หรือนิติคอมพิวเตอร์ หรือ อาชญาวិทยาทางคอมพิวเตอร์ เป็นกระบวนการที่สำคัญต่อกลไกของกฎหมาย เพื่อหาพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อคดีความ แม้พยานหลักฐานจะถูกลบหรือทำลายออกจากระบบแล้วก็จำเป็นที่จะต้องใช้วิธีการค้นคืนมาให้ได้ ฉะนั้น การค้นหาพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องอาศัยความรู้เชิงลึก และความสามารถในการจำแนกระบบคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่าย เพื่อหาที่ตั้งของพยานหลักฐานที่ต้องการ หลักการสำคัญก็คือ การกู้ข้อมูลกลับคืน ซึ่งอาศัย วิธีการพิสูจน์ชี้ตัวจากหลักฐาน กำหนดวิธีการเก็บหลักฐาน สกัดข้อมูล และแปลความหลักฐาน และที่สำคัญทุกขั้นตอน ต้องดำเนินการเป็นวิธีที่ยอมรับ ตามกฎหมายในชั้นศาล ทั้งนี้อาจต้องอาศัยพยานผู้เชี่ยวชาญ

การนำเรื่องกฎหมายวิธีพิจารณาแพ่งและอาญาอันเกี่ยวกับพยานผู้เชี่ยวชาญ มาประกอบนั้น ไม่ได้ต้องการให้มาศึกษาถึงตัวบทกฎหมายอย่างไร เพียงแต่ต้องการให้เห็นว่ากระบวนการยุติธรรมมองเรื่องวิทยาศาสตร์ว่าเป็นอย่างไร ศาลนั้นมองพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และผู้ทำหน้าที่ในการสื่อสารควรที่จะสื่อสารวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมไปสู่สังคมอย่างไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทศพล ทรรศนกุลพันธ์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาทางกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนและแนวทางการใช้หลักกฎหมายเบื้องต้นในการแก้ปัญหา ได้พบปัญหาในความไม่รู้กฎหมาย ของประชาชนดังนี้ การเรียนการสอนในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายนั้นมักขึ้นอยู่กับผู้สอนหรือแบบเรียนความรู้เบื้องต้นด้านกฎหมายที่มีอยู่ทั่วไปในห้องตลาดว่าจะกำหนดขอบเขตของเนื้อหา ที่ไม่ตรงกับความสนใจหรือความต้องการของผู้ศึกษา และพบว่าผู้ศึกษาไม่เข้าใจกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุง

เนื้อหาโดยสำรวจประสบการณ์ของผู้ศึกษาเพื่อประมวลเอาความรู้ด้านหลักกฎหมายพื้นฐานที่จำเป็นในการแก้ปัญหาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชน ยิ่งไปกว่านั้นการสำรวจสภาพปัญหาด้านกฎหมายของบุคคลทั่วไปเพื่อสร้างฐานข้อมูลในการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนยังจะนำไปสู่การประมวลเอาความรู้ด้านกฎหมายพื้นฐานที่จำเป็นในการแก้ปัญหาสร้างเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น

อิทธิกร ปิ่นทอง (2553) เห็นว่านิติวิทยาศาสตร์มีความสำคัญต่อการพิจารณาคดี จึงได้ทำการวิจัยเรื่อง คำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ฎีกาที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ ในเรื่องที่ศาลเชื่อ ศาลยอมรับ แล้วนำมาลงโทษ โดยวิเคราะห์จากการตรวจพิสูจน์ทางเคมี และชีววิทยา วิเคราะห์การรับฟังพยานหลักฐานของศาล ว่าศาลมีดุลพินิจการรับฟังอย่างไร ในคดีต่างๆ เมื่อมีการกระทำความผิดก็มีทั้งรู้ตัวผู้กระทำความผิด และไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด เมื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ จะเป็นตัวช่วยในการลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างเหมาะสม แต่ในคดีใดที่เกิดบนแล้วไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด จะดำเนินคดีต่อไม่ได้ การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ จะช่วยพิสูจน์หาตัวผู้กระทำความผิด เมื่อนำมาดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรม นักนิติวิทยาศาสตร์ต้องให้ความสำคัญในการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐาน ตั้งแต่การตรวจที่เกิดเหตุต้องให้ความสำคัญกับสถานที่เกิดเหตุ การดำเนินใดๆ ในสถานที่เกิดเหตุให้กระทำอย่างละเอียดรอบคอบ มีขั้นตอนเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ จึงจะสัมฤทธิ์ผลเป็นที่พึงพอใจของประชาชน การเก็บพยานหลักฐาน การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ จนถึงขั้นตอนของการสรุปผล โดยในทุกขั้นตอนของการพิสูจน์หลักฐานต้องให้ความถูกต้องตามหลักการทางนิติวิทยาศาสตร์ และถูกต้องตามหลักการทางนิติวิทยาศาสตร์ และถูกต้องตามหลักกฎหมาย ผลการวิเคราะห์: สามารถทราบถึงคำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ การรับฟังพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ของศาล ทำให้ทราบถึงการพิจารณาลงโทษ เป็นไปตามข้อเท็จจริง และเป็นไปตามบทลงโทษได้อย่างเหมาะสม

พัชรา สีนลอยมาและคณะ(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ปัญหาของวิกฤตชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะความสำคัญของงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 10 สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ คุณหญิง พรทิพย์ โรจนสุนันท์ ผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม เป็นที่ปรึกษาดำเนินการ โครงการวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการความรู้

ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานค้นหา ปัญหา อุปสรรค พิสูจน์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ มาใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและการก่อความไม่สงบในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งการสร้างคู่มือในการจัดการความรู้ ทางด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ พิสูจน์หลักฐาน และพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงาน คือ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยยึดหลักความเป็นธรรม และต้องไม่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน และนิติวิทยาศาสตร์ มีความสำคัญมากในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะคดีในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะพิเศษต่างจากพื้นที่อื่นของประเทศไทย คือ การหาพยานบุคคลเป็นไปได้ยากมาก ต้องใช้พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่รัฐบาลควรริบดำเนินการอย่างเร่งด่วนคือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารและฝ่ายปกครองต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนิติวิทยาศาสตร์อย่างถูกต้อง ควรดำเนินการให้ความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ต่อฝ่ายทหารและฝ่ายปกครองในเรื่องนิติวิทยาศาสตร์อย่างจริงจัง และควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับของประชาชนในเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ทั้งทางด้านปริมาณและ คุณภาพ ทำให้เกิดการสนับสนุนในเรื่องความเป็นธรรมทางสังคมมากขึ้น

โสภณ กัณหะเสน (2545) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 - 30 ปี ประกอบอาชีพธุรกิจเอกชน/รับจ้าง ส่วนใหญ่ใช้บริการหนังสือพิมพ์ออนไลน์ประเภทคุณภาพนิยม มากกว่าออนไลน์ประเภทประชานิยม ใช้บริการเฉลี่ยต่อเดือน 15 - 19 ครั้ง ครั้งละ 30 - 60 นาที ในช่วงเวลา 6.01 น. - 12.00 น. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคือ มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ประจำ รองลงมาคือ สะดวกในการเปิดรับข้อมูลได้ง่าย

พิเชศ รุ่งสว่าง (2542) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัดชายและหญิง ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา จำนวน 300 คน นำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้สถิติค่าไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด รายการที่ชอบดูมากที่สุดคือ ภาพยนตร์ ไทย - จีน - ฝรั่งเศส โดยประโยชน์ที่ได้รับจากการดูโทรทัศน์คือความเพลิดเพลินผ่อนคลายโดยสื่อโทรทัศน์ ได้รับความน่าเชื่อถือและได้รับ

ความพอใจมากที่สุดจากกลุ่มตัวอย่าง เพราะรายการทางโทรทัศน์ให้ทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน

กาญจนา กาญจนทวี (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจ พฤติกรรม และความพึงใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย โดยวิเคราะห์จากแรงจูงใจ พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย 7 ฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ผู้จัดการ กรุงเทพธุรกิจ ฐานเศรษฐกิจ บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 1,297 ชุด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองไทยจะมีอายุระหว่าง 18-25 ปี โดยมีความต้องการจะเป็นคนทันสมัย การใช้หนังสือพิมพ์ออนไลน์ในการเปิดรับข่าวสารเป็นอันดับที่ 4 รองจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ แรงจูงใจที่ผลักดันให้เปิดรับคือ ความสะดวกเนื่องจากมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำและจะเปิดรับเฉพาะข่าวสารที่สนใจโดยใช้เวลาอ่านประมาณ 10 - 20 นาที ในช่วงเวลา 8.00 น. - 16.00 น. ของการเปิดรับมากกว่า 1 ครั้งในแต่ละวัน วันละ 2 - 3 ฉบับ เนื้อหาที่นิยมอ่านมากที่สุดคือ ข่าวสังคม รองลงมาคือ ข่าวคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ข่าวบันเทิงและข่าวภูมิภาค สำหรับความพึงพอใจที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง คือความสดใหม่ของข่าว

มณฑิรา อินคชสาร (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ศึกษาเปรียบเทียบปริมาณข้อมูลที่ได้อ่าน ความจำ และความพึงใจของผู้อ่าน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตผลจากการทดลองพบว่า ผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ.ออนไลน์ สามารถอ่านข่าวในระดับความน่าได้มากกว่าผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ.แต่ในการอ่านข่าวถึงระดับเนื้อหาผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ. สามารถอ่านข่าวได้มากกว่าผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ.ออนไลน์ อย่างไรก็ตามทั้งผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ. และ น.ส.พ.ออนไลน์สามารถจดจำเนื้อหาข่าวได้ในจำนวนชิ้นข่าวที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ. ออนไลน์สามารถจดจำข้อมูลได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงมากกว่าผู้ที่อ่านข่าวจากน.ส.พ. สำหรับด้านความสามารถในการดึงดูดความสนใจของรูปภาพและกราฟิกพบว่า รูปภาพและกราฟิกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในอันดับต้นๆ ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ในส่วนของความพึงพอใจก็พบว่าผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ. และ น.ส.พ.ออนไลน์จะรู้สึกพึงพอใจต่อลักษณะต่างๆ ของ น.ส.พ. ทั้ง 2 ประเภทแตกต่างกันไป

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การรับรู้ของประชาชนจากสื่อที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ ทศพล ทรรศนกุลพันธ์ที่ได้ค้นหาปัญหาทางการกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนและ ปัญหาในความไม่รู้กฎหมายของประชาชน และ อิทธิกร ปิ่นทอง เห็นว่านิติวิทยาศาสตร์มีความสำคัญต่อการพิจารณาคดีส่วนพัชรา สินลอยมา และคณะ พบว่า ปัญหาของวิกฤตชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะความสำคัญของงานด้านนิติ

วิทยาศาสตร์ที่จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ โดยต้องให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์แก่ฝ่าย ทหารและฝ่ายปกครองควรร่างถูกต้อง รวมถึงการยอมรับของประชาชนในเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งหมายถึงประชาชนต้องมีความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์ด้วย ด้านพฤติกรรมและ การเปิดรับสื่อ พิเศษ รุ่งสว่าง ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจาก โทรทัศน์มากที่สุด เพราะรายการทางโทรทัศน์ให้ทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน ส่วนกาญจนา กาญจนทวี ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจ พฤติกรรมและความพึงใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างพอใจที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์เพราะได้ความสดใหม่ของข่าว ซึ่งสอดคล้องกับ โสภณ กัณหาเสนา ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ บริการหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจใช้บริการคือ เป็นผู้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ประจำอยู่แล้ว รองลงมาคือความสะดวกใน การเปิดรับข้อมูลได้ง่าย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในการศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิวัตวิทยาาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิจัยได้กำหนดรูปแบบเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เลือกสำรวจเฉพาะกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และวิเคราะห์สถิติ เชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 50 เขต จำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น 5,673,560 คน เพศชายจำนวน 2,690,754 คน เพศหญิง จำนวน 2,982,806 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2555, ออนไลน์) การวิเคราะห์และกำหนดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับได้ 5 % หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) ใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973, p.125)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N คือ จำนวนประชากร

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 399.97 ตัวอย่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 400 คน

1.1 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างชนิดแบ่งกลุ่มหลายขั้นตอน (Multistage) (สุจิตรา บุญยรัตน์พันธุ์, 2546, น.170) โดยมีขั้นตอนดังนี้

จัดกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sample) โดยแบ่งประชากรออกตามเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเขตการปกครองไว้ทั้งหมด 50 เขต ข้อมูลจากกรุงเทพมหานคร (2555, ออนไลน์)

เริ่มทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งเขตการปกครองของ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 50 เขตออกเป็น 3 กลุ่ม ตามหลักเกณฑ์การแบ่งของกรมการปกครองในสังกัด กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ กลุ่มเขตเมือง กลุ่มเขตต่อเมือง กลุ่มชานเมือง

ตารางที่ 1 แสดงเขตย่อยในกรุงเทพมหานครตามหลักการแบ่งเขตการปกครอง 3 กลุ่ม

เขตเมือง	กลุ่มเขตต่อเมือง	กลุ่มเขตชานเมือง
เขตพระนคร	เขตดอนเมือง	เขตมีนบุรี
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	เขตหลักสี่	เขตคลองสามวา
เขตสัมพันธวงศ์	เขตบางเขน	เขตลาดกระบัง
เขตปทุมวัน	เขตสายไหม	เขตหนองจอก
เขตราชเทวี	เขตลาดพร้าว	เขตบางบอน
เขตบางรัก	เขตบางกะปิ	เขตบางขุนเทียน
เขตดุสิต	เขตบึงกุ่ม	
เขตพญาไท	เขตวังทองหลาง	
เขตบางพลัด	เขตคันนายาว	
เขตคลองเตย	เขตทุ่งครุ	
เขตวัฒนา	เขตจอมทอง	
เขตบางกอกน้อย	เขตสะพานสูง	
เขตบางกอกใหญ่	เขตพระโขนง	
เขตสาทร	เขตบางนา	
เขตยานนาวา	เขตประเวศ	
เขตบางคอแหลม	เขตสวนหลวง	
เขตบางซื่อ	เขตตลิ่งชัน	
เขตคลองสาน	เขตทวีวัฒนา	
เขตธนบุรี	เขตภาษีเจริญ	
เขตจตุจักร	เขตบางแค	
เขตห้วยขวาง	เขตหนองแขม	
เขตดินแดง	เขตราษฎร์บูรณะ	
รวม 22 เขต	รวม 22 เขต	รวม 6 เขต

จากตารางที่ 1 พบว่ามีเขตการปกครองที่อยู่ใน กลุ่มเขตเมืองทั้งสิ้น 22 เขต กลุ่มเขตต่อเมือง 22 เขต และกลุ่มเขตชานเมือง 6 เขต แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยเพียง 10 เขต จากทั้งหมด 50 เขต ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนเขตตามสัดส่วนของแต่ละกลุ่มเขตดังนี้

1 สัดส่วนจากกลุ่มเขตเมือง มีค่าเท่ากับ $(10 \times 22) / 50 = 4.4$ เขต ดังนั้นสุ่มกลุ่มนี้ 4 เขต

2 สัดส่วนจากกลุ่มเขตต่อเมือง มีค่าเท่ากับ $(10 \times 22) / 50 = 4.4$ เขต ดังนั้นสุ่มกลุ่มนี้ 4 เขต

3 สัดส่วนจากกลุ่มเขตชานเมือง มีค่าเท่ากับ $(10 \times 6) / 50 = 1.2$ เขต ดังนั้นกลุ่มนี้ 1 เขต

สำหรับการกำหนดจำนวนเขตตามสัดส่วนของแต่ละกลุ่มเขตข้างต้น จะได้เขตที่ต้องสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 9 เขต ฉะนั้นเพื่อให้ครบ 10 เขต ตามที่ต้องการผู้วิจัยจึงได้เพิ่มการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตเมือง โดยสุ่มเพิ่มจาก 4 เขตเป็น 5 เขต เนื่องจากกลุ่มเขตเมืองมีความหนาแน่นของประชากรที่มากกว่า เสร็จแล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sampling Random) โดยวิธีจับฉลากเพื่อเลือกตัวแทนแต่ละกลุ่มเขต โดยใช้สัดส่วนดังกล่าวข้างต้น ผลการจับฉลากเป็นดังนี้

กลุ่มเขตเมือง ได้เขตตัวแทน คือ เขตคูสิต เขตบางพลัด เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองเตย เขตบางกอกน้อย รวม 5 เขต จำนวน 200 คน

กลุ่มเขตต่อเมือง ได้เขตตัวแทน คือ เขตหลักสี่ เขตภาษีเจริญ เขตลาดพร้าว เขตราษฎร์บูรณะ รวม 4 เขต จำนวน 160 คน

กลุ่มเขตชานเมือง ได้เขตตัวแทน คือ เขตบางบอน รวม 1 เขต จำนวน 40 คน

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากเขตต่างๆ 10 เขต โดยสุ่มเลือกแบบบังเอิญตามบริเวณชุมชนในเขตนั้นๆ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษารุ่นนี้ ทางผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของตัวแปรได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับสารที่เกี่ยวข้องกับนิวัตวิทยาศาสตร์ ช่องทางในการรับสาร ความสนใจ และความรู้ความเข้าใจข้อมูลนิวัตวิทยาศาสตร์ที่ได้รับ

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบสอบถาม

ปลายปิด (Close - Ended Questionnaires) ซึ่งทำการแจกแบบสอบถามกลุ่มประชากรใน 10 เขต ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามมีดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ มี 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้ และพฤติกรรมของคนในกรุงเทพมหานครต่อข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ มี 20 ข้อ ด้านพฤติกรรม 6 ข้อ

ด้านความรู้ 14 ข้อ

2.1 การทดสอบเครื่องมือ

ทดสอบความตรง (Reliability) ใช้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงวุฒิ ที่มีความรู้ด้านนิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ พิจารณาขอบเขตเนื้อหาของคำถามในแบบสอบถามว่าได้ครอบคลุมประเด็นของงานวิจัยนี้ครบถ้วนและถูกต้องตรงประเด็นทุกเรื่องหรือไม่ เพื่อจะได้ทำการแก้ไขให้เป็นไปตามเป้าหมาย

ทดสอบความเที่ยงภายใน (Internal Consistency Reliability) โดยทำ Pilot Study กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำผลการศึกษามาทำการทดสอบความเที่ยงภายในของชุดคำถาม ที่วัดตัวแปรตามในงานวิจัยโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคตามสูตรของ ครอนบาค (Cronbach, Lee, 1960) อ้างใน วิเชียร เกตุสิงห์ (2530, น.119-120) โดยกำหนดค่า α ที่ .70 ขึ้นไปเป็นค่าที่ยอมรับได้ว่า มีความเที่ยงเพื่อที่จะใช้ในการศึกษาจริง ซึ่งจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเครื่องมือครั้งนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ที่ 0.806

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้การเก็บแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มประชากรเป็นเวลาประมาณ 4 เดือนในช่วงเดือน สิงหาคม - พฤศจิกายน 2555 โดยการแจกแบบสอบถาม 400 ชุด ตามที่แบ่งเขตที่เลือกไว้ 10 เขต ๆ ละ 40 ชุด เน้นแจกแบบสอบถามเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น แบ่งการแจกแบบสอบถามโดยแจกให้กระจายตามกลุ่ม อายุ เพศ และการศึกษาระดับต่างๆ

4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนนตัวแปร การวิเคราะห์ตัวแปรและการประมวลผลในงานวิจัยมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลตามลักษณะทางประชากร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง เป็นสถิติพรรณนา

ตอนที่ 2 ข้อมูลความรู้ และพฤติกรรม ของคนในกรุงเทพมหานครต่อข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์

พฤติกรรมเปิดรับสารที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เป็นสถิติพรรณนา

ความสนใจข้อมูลข่าวที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เป็นสถิติพรรณนา

การรับรู้สารที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย รวมทั้ง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เป็นสถิติพรรณนา

การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กับความถี่ในการรับสื่อ การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova)

การเปรียบเทียบความสามารถในการรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย (t-Test) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปรอายุและการศึกษา จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามสำรวจคนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยหัวข้อที่ศึกษามุ่งประเด็นด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์จากสื่อ ความเข้าใจในเนื้อหาของสารที่ได้รับ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ ในระหว่างเดือน สิงหาคม - พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในเนื้อหาที่มีต่อข่าว ถูกต้องตามหลักนิติวิทยาศาสตร์หรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มประชากร ในระหว่างเดือน สิงหาคม - พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยการแจกแบบสอบถามตามที่แบ่งเขตที่เลือกไว้ทั้งหมด 10 เขตๆ ละ 40 ชุด แจกแบบสอบถาม โดยกระจายตามกลุ่ม อายุ เพศและการศึกษาระดับต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งประเด็นเพื่อตอบปัญหานำวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ประเด็นที่ 2 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในเนื้อหาที่มีต่อข่าวถูกต้องตามหลักนิติวิทยาศาสตร์

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	178	44.50
หญิง	222	55.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงร้อยละ 55.50 และเป็นเพศชายร้อยละ 44.50

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 13 ปี	62	15.50
13-18 ปี	62	15.50
19-23 ปี	58	14.50
24-35 ปี	76	19.00
36-50 ปี	66	16.50
51-59 ปี	54	13.50
60 ปีขึ้นไป	22	5.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 24-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.00 รองลงมา มีช่วงอายุ 36-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.50 อายุต่ำกว่า 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.50 ช่วงอายุ 13-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.5 ช่วงอายุ 19-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.5 ช่วงอายุ 51- 59 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.00 และอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	86	21.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	3.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย	16	4.00
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	100	25.00
ปริญญาตรี	175	43.75
สูงกว่าปริญญาตรี	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.50 มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 4.00 มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 3.25 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	179	44.75
ธุรกิจส่วนตัว	24	5.00
ข้าราชการรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	46	11.50
รับจ้าง/งานบริการ	57	14.25
พนักงานบริษัทเอกชน	94	24.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.50 อาชีพรับจ้าง/งานบริการ คิดเป็นร้อยละ

14.25 อาชีพข้าราชการรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 11.50 และ อาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

2. พฤติกรรมและความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับสื่อวิทยุ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการรับฟังวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง	62	15.50
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	51	12.75
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	60	15.00
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	116	29.00
ไม่ได้รับฟัง	111	27.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ฟังวิทยุสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.00 ไม่ได้รับฟังวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 27.75 ฟังวิทยุสัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.50 ฟังวิทยุสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.00 และฟังวิทยุสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อโทรศัพท์ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการรับชมโทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง	248	62.00
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	68	17.00
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	39	9.75
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	22	5.50
ไม่ได้รับชม	23	5.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.00 ดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.00 ดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.75 ไม่ได้รับชมโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 5.75 และดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อภาพยนตร์ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการรับชมภาพยนตร์	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง	20	5.00
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	49	12.25
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	61	15.25
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	130	32.50
ไม่ได้รับชม	140	35.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้รับชมภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.00 รับชมภาพยนตร์สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.50 รับชมภาพยนตร์สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง

คิดเป็นร้อยละ 15.25 รับชมภาพยนตร์สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.25 และรับชมภาพยนตร์สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับสื่อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง	41	10.25
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	63	15.75
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	117	29.25
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	121	30.25
ไม่ได้อ่าน	58	14.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.25 อ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.25 อ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 5-6 วัน คิดเป็นร้อยละ 15.75 ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 14.50 และอ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง รับผิดชอบต่อเอกสาร จำแนกตามความถี่

ความถี่ในการอ่านนิตยสาร	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง	8	2.00
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	33	8.25
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	79	19.75
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	126	31.50
ไม่ได้อ่าน	154	38.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้อ่านนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 38.50 อ่านนิตยสารสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.50 อ่านนิตยสารสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.75 อ่านนิตยสารสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.25 และอ่านนิตยสารสัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามความถี่

ความถี่ในใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง	167	41.75
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	75	18.75
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	60	15.00
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	44	11.00
ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต	54	13.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตสัปดาห์ละ 7-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.75 ใช้อินเทอร์เน็ตสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.75 ใช้อินเทอร์เน็ตสัปดาห์ละ

3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.00 ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 13.50 และใช้อินเทอร์เน็ต สัปดาห์ละ 1-2 วัน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทสื่อ เพื่อติดตามข่าว

ติดตามข่าวที่สังคมสนใจ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	54	13.53
โทรทัศน์	333	83.46
ภาพยนตร์	26	6.52
หนังสือพิมพ์	138	34.59
นิตยสาร	28	7.02
อินเทอร์เน็ต	271	67.92

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกติดตามข่าวที่สังคมสนใจจากสื่อ โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 83.46 เลือกติดตามข่าวที่สังคมสนใจจากสื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 67.92 เลือกติดตามข่าวที่สังคมสนใจจากสื่อหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 34.59 เลือกติดตามข่าวที่สังคมสนใจจากสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 13.53 เลือกติดตามข่าวที่สังคมสนใจจากนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 7.02 เลือกติดตามข่าวที่สังคมสนใจจากสื่อภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 6.52

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เลือกสื่อชนิดใดเพื่อติดตามข่าววิทยาศาสตร์

ชนิดของสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	7	1.75
โทรทัศน์	219	54.75
ภาพยนตร์	18	4.50
หนังสือพิมพ์	25	6.25
นิตยสาร	13	3.25
อินเทอร์เน็ต	118	29.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกติดตามข่าววิทยาศาสตร์จากสื่อโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ 54.75 ติดตามข่าววิทยาศาสตร์จากสื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 29.50 ติดตามข่าววิทยาศาสตร์จากสื่อหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 6.25 ติดตามข่าววิทยาศาสตร์จากสื่อภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 4.50 ติดตามข่าววิทยาศาสตร์จากนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 3.25 และติดตามข่าววิทยาศาสตร์จากสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เลือกประเภทสื่อในการติดตามรับข่าวสาร
“นิติวิทยาศาสตร์”

ชนิดของสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	20	5.00
โทรทัศน์	231	57.75
ภาพยนตร์	3	0.75
หนังสือพิมพ์	36	9.00
นิตยสาร	7	1.75
อินเทอร์เน็ต	103	25.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกติดตามข่าวนิติวิทยาศาสตร์จากสื่อโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ 57.75 เลือกติดตามข่าวนิติวิทยาศาสตร์จากสื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 25.75 ติดตามข่าวนิติวิทยาศาสตร์จากสื่อหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 9.00 ติดตามข่าวนิติวิทยาศาสตร์จากสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ติดตามข่าวนิติวิทยาศาสตร์จากสื่อนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 1.75 และติดตามข่าวนิติวิทยาศาสตร์จากสื่อภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตามอายุ

อายุ	เคย	ไม่เคย
ต่ำกว่า 13 ปี	39	23
ร้อยละ	62.90	37.10
13 - 18 ปี	24	38
ร้อยละ	38.71	61.29
19 – 23 ปี	34	24
ร้อยละ	58.62	41.38
24 – 35 ปี	55	21
ร้อยละ	72.37	27.63
36 – 50 ปี	56	10
ร้อยละ	84.85	15.15
51 – 59 ปี	45	9
ร้อยละ	83.33	16.67
60 ปีขึ้นไป	17	5
ร้อยละ	77.27	22.73
รวม	270	130
ร้อยละ	67.50	32.50

จากตารางที่ 15 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุต่ำกว่า 13 ปี ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 62.90 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 37.10

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 13 – 18 ปี ส่วนใหญ่ ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 61.29 และเคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 38.71 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 19 – 23 ปี ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 58.62 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 41.38 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 24 – 35 ปี ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 72.37 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 27.63 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 36 – 50 ปี ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 84.85 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 15.15 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 51 – 60 ปี ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 83.33 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 77.27 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 22.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตามเพศ

เพศ	เคย	ไม่เคย
เพศชาย	134	44
ร้อยละ	75.28	24.72
เพศหญิง	136	86
ร้อยละ	61.26	38.74
รวม	270	130
ร้อยละ	67.50	32.50

จากตารางที่ 16 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 75.28 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 24.72

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 61.26 และไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 38.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตาม การศึกษา

การศึกษา	เคย	ไม่เคย
ประถมศึกษา	54	32
ร้อยละ	62.79	37.21
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	3
ร้อยละ	76.92	23.08
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	2
ร้อยละ	87.50	12.50
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	56	44
ร้อยละ	56.00	44.00
ปริญญาตรี	127	48
ร้อยละ	72.57	27.43
สูงกว่าปริญญาตรี	9	1
ร้อยละ	90.00	10.00
รวม	270	130
ร้อยละ	67.50	32.50

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประถมศึกษาส่วนใหญ่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 62.79 ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 37.21

เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง มัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 76.92 ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 23.08 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง มัธยมศึกษาตอนปลาย เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 87.50 ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง อาชีวศึกษา / อนุปริญญา เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 56.00 ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ปริญญาตรี เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 72.57 ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 27.43 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าปริญญาตรี เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 90.00 ไม่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามอายุ

อายุ	ไม่สนใจ	สนใจ
ต่ำกว่า 13 ปี	9	53
ร้อยละ	14.52	85.48
13 -18 ปี	52	10
ร้อยละ	83.87	16.13
19 – 23 ปี	34	24
ร้อยละ	58.62	41.38
24 – 35 ปี	35	41
ร้อยละ	46.05	53.95
36 – 50 ปี	27	39
ร้อยละ	40.91	59.09
51 – 59 ปี	19	35
ร้อยละ	35.19	64.81
60 ปีขึ้นไป	12	10
ร้อยละ	54.55	45.45
รวม	188	212
ร้อยละ	47.00	53.00

จากตารางที่ 18 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุต่ำกว่า 13 ปี ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 85.48 และไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.52

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 13 – 18 ปี ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 16.13 และไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 83.87 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 19 – 23 ปี ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 41.38 และไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 58.62 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 24 – 35 ปี ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 53.95 และไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 46.05 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 36 – 50 ปี ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 59.09 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 40.91 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 51 – 59 ปี ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 64.81 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.19 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 45.45 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามเพศ

เพศ	ไม่สนใจ	สนใจ
เพศชาย	75	103
ร้อยละ	42.13	57.87
เพศหญิง	113	109
ร้อยละ	50.90	49.10
รวม	188	212
ร้อยละ	47.00	53.00

จากตารางที่ 19 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 57.87 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 42.13 และ เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงสนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 49.10 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 50.90 จากการจำแนกตามเพศ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	ไม่สนใจ	สนใจ
ประถมศึกษา	24	62
ร้อยละ	27.91	72.09
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	10
ร้อยละ	23.08	76.92
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	12
ร้อยละ	25.00	75.00
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	66	34
ร้อยละ	66.00	34.00
ปริญญาตรี	88	87
ร้อยละ	50.29	49.71
สูงกว่าปริญญาตรี	3	7
ร้อยละ	30.00	70.00
รวม	188	212
ร้อยละ	47.00	53.00

จากตารางที่ 20 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ประถมศึกษา ส่วนใหญ่ สนใจ ข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 72.09 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 27.91 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 76.92 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.08 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา อาชีวศึกษา / อนุปริญญา ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 66.00 และสนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 34.00 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ปริญญาตรี ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 50.29 และ สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 49.71 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 70.00 ไม่สนใจข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เลือกประเภทสื่อในการติดตามรับข่าวสาร “นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตามเพศ

ชนิดสื่อ	เพศชาย	เพศหญิง
วิทยุ	13	7
ร้อยละ	7.30	3.15
โทรทัศน์	103	128
ร้อยละ	57.87	57.66
ภาพยนตร์	3	0
ร้อยละ	1.69	0
หนังสือพิมพ์	12	24
ร้อยละ	6.74	10.81
นิตยสาร	6	1
ร้อยละ	3.37	0.45
อินเทอร์เน็ต	41	62
ร้อยละ	23.03	27.93
รวม	178	222
ร้อยละ	100	100

จากตารางที่ 21 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 57.87 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 23.03 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 7.30 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 6.74 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 3.37 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 1.69 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 57.66 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 27.93 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 10.81 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ

ละ 3.15 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิติยสาร คิดเป็นร้อยละ 0.45 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทสื่อในการติดตามรับข่าวสาร “นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตามอายุ

ชนิดสื่อ	< 13	13-18	19-23	24-35	36-50	51-59	> 60
วิทยุ	2	2	4	3	6	1	2
ร้อยละ	3.23	3.23	6.90	3.95	9.09	1.85	9.09
โทรทัศน์	32	31	29	52	39	34	14
ร้อยละ	51.61	50.00	50.00	68.42	59.09	62.96	63.64
ภาพยนตร์	0	0	1	1	1	0	0
ร้อยละ	0	0	1.72	1.32	1.52	0	0
หนังสือพิมพ์	9	3	7	5	3	5	4
ร้อยละ	14.52	4.84	12.07	6.58	4.55	9.26	18.18
นิติยสาร	0	0	3	1	2	1	0
ร้อยละ	0	0	5.17	1.32	3.03	1.85	0
อินเทอร์เน็ต	19	26	14	14	15	13	2
ร้อยละ	30.65	41.94	24.14	18.42	22.73	24.07	9.09
รวม	62	62	58	76	66	54	22
ร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 22 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ น้อยกว่า 13 ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 51.61 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 30.65 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 14.52 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 3.23 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิติยสาร คิดเป็นร้อยละ 0 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 13 – 18 ปี ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 41.94 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 4.84 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทสื่อในการติดตามรับข่าวสาร
“นิติวิทยาศาสตร์” จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา		ช่องทางในการรับข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์					
		วิทยุ	โทรทัศน์	ภาพยนตร์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร	เน็ต
ประถมศึกษา	จำนวน	4	50	0	11	0	21
	ร้อยละ	4.65	58.14	0.00	12.79	0.00	24.42
มัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	0	9	0	2	0	2
	ร้อยละ	0.00	69.23	0.00	15.38	0.00	15.39
มัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	2	7	0	1	2	4
	ร้อยละ	12.50	43.75	0.00	6.25	12.50	25.00
อาชีวศึกษา	จำนวน	2	54	0	5	0	39
	ร้อยละ	2.00	54.00	0.00	5.00	0.00	39.00
ปริญญาตรี	จำนวน	12	105	2	15	5	36
	ร้อยละ	6.86	60.00	1.14	8.57	2.86	20.57
สูงกว่า ปริญญาตรี	จำนวน	0	6	1	2	0	1
	ร้อยละ	0.00	60.00	10.00	20.00	0.00	10.00

จากตารางที่ 23 พบว่า เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ประถมศึกษา ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 58.14 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 24.24 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 12.79 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 4.65 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 0 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 69.23 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 15.38 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 15.38 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 0 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 0 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ที่มีการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 43.75 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 25.00 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 12.50 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์

ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 12.50 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 6.25 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา อาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 54.0 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 39.0 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 5.0 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 2.0 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 0 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ปริญญาตรี ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 60.0 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 20.57 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 8.57 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 6.86 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 2.86 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 1.14 ตามลำดับ

เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 60.00 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 20.00 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 10.00 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.00 รับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 0 และรับข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

3. ความรู้และความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์

จากแบบสอบถามที่ทดสอบความสามารถในการรับรู้สารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ทั้งหมดจำนวน 14 ข้อ นำมาสร้างเป็นตัวแปร คะแนนรวม เพื่อหา ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุดและต่ำสุด ของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถแจกแจงค่า ดังนี้

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามเพศ

เพศ	คะแนนรวม			
	SD.	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
ชาย	2.357	9.90	13	2
หญิง	1.803	10.26	13	3
รวม	2.073	10.10	13	2

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่ามี ค่าเท่ากับ 9.90 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่ามีค่าเท่ากับ 10.26 คะแนน

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	คะแนนรวม			
	SD.	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
ประถมศึกษา	2.317	9.70	13	2
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.529	9.31	13	5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1.390	10.25	12	8
อาชีวศึกษา	1.837	10.24	13	5
ปริญญาตรี	2.075	10.21	13	2
สูงกว่าปริญญาตรี	1.944	11.0	13	6
รวม	2.073	10.10	13	2

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ประถมศึกษา สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่ามี ค่าเท่ากับ 9.70 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่ามี ค่าเท่ากับ 9.31 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 12 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่ามี ค่าเท่ากับ 10.25 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา อาชีวศึกษา สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามี ค่าเท่ากับ 10.24 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ปริญญาตรี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามี ค่าเท่ากับ 10.21 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่ามี ค่าเท่ากับ 11.0 คะแนน

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามอายุ

อายุ	คะแนนรวม			
	SD.	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
ต่ำกว่า 13 ปี	1.067	10.52	13	8
13 – 18 ปี	1.844	10.10	13	6
19 – 23 ปี	2.106	9.86	13	4
24 – 35 ปี	1.700	10.43	13	5
36 – 50 ปี	2.045	10.41	13	2
51 – 59 ปี	2.302	10.15	13	2
60 ปีขึ้นไป	3.245	7.36	13	2
รวม	2.073	10.10	13	2

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 13 ปี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามี ค่าเท่ากับ 10.52 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 13 – 18 ปี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามีค่าเท่ากับ 10.10 คะแนน



กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 – 23 ปี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามีค่าเท่ากับ 9.86 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 – 35 ปี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามีค่าเท่ากับ 10.43 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36 – 50 ปี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามีค่าเท่ากับ 10.41 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51 – 59 ปี สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามีค่าเท่ากับ 10.15 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป สามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่ามีค่าเท่ากับ 7.36 คะแนน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ

เพื่อทดสอบสมมติฐานงานวิจัย ที่ระบุการเปิดรับสื่อที่ความถี่ที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความถี่ในการรับสื่อ กับคะแนนความสามารถในการรับรู้ด้วย Anova ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 27 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ วิทย์

ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์	F-Value	P-Value
ผลการวิเคราะห์	0.186	0.946

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขต

กรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ วิเคราะห์ว่า ความสามารถในการรับรู้ข้อมูล ข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 28 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ โทรทัศน์

ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์	F-Value	P-Value
ผลการวิเคราะห์	3.927	0.004

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ โทรทัศน์พบว่าความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจากผลการวิเคราะห์แล้วค่า P-Value ได้ค่าเท่ากับ 0.004 ต่ำกว่าค่ากำหนดทางสถิติ 0.05 แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว ไม่พบว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 29 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ ภาพยนตร์

ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์	F-Value	P-Value
ผลการวิเคราะห์	0.350	0.844

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ ภาพยนตร์พบว่าความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 32 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ต

ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์	F-Value	P-Value
ผลการวิเคราะห์	6.778	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ตพบว่าความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลำดับต่อไปผู้วิจัยขอเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามความถี่ในการรับสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ตามตารางที่ 33

ตารางที่ 33 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่

ความถี่ต่อสัปดาห์	\bar{X}	7-8 ครั้ง	5-6 ครั้ง	3-4 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่ได้รับ
		10.46	10.25	10.18	9.89	8.85
7-8 ครั้ง	10.46	-	0.968	0.933	0.587	0.000**
5-6 ครั้ง	10.25		-	1.000	0.922	0.005**
3-4 ครั้ง	10.18			-	0.968	0.016
1-2 ครั้ง	9.89				-	0.174
ไม่ได้รับ	8.85					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 33 พบว่า ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ที่รับสื่ออินเทอร์เน็ต 7-8 ครั้งต่อสัปดาห์ และผู้ที่รับสื่ออินเทอร์เน็ต

5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ สูงมากกว่า ผู้ที่ไม่ได้รับสื่อ อินเทอร์เน็ต

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านอายุ เพศและการศึกษา

เพื่อทดสอบสมมติฐานงานวิจัย ที่ระบุว่าประชาชนที่มีลักษณะต่างกัน ด้านอายุ เพศและการศึกษา ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ กับคะแนนความสามารถในการรับรู้ด้วย (t-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และแสดงผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อายุ และการศึกษากับคะแนนความสามารถในการรับรู้ ด้วยความแปรปรวนทางเดียว Anova ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 34 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้าน เพศ

เพศ	จำนวน (N)	\bar{X}	SD.	t-Value	P-Value
ชาย	178	9.90	1.07	-1.693	0.091
หญิง	222	10.26	0.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้าน เพศ พบว่าความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 35 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้าน อายุ

ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์	F-Value	P-Value
ผลการวิเคราะห์	8.344	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 35- ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้าน อายุ พบว่าความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลำดับต่อไปผู้วิจัยขอนำเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe) ปราบกฏผลดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	< 13 ปี	13-18 ปี	19-23 ปี	24-35 ปี	36-50 ปี	51-59 ปี	60 ปีขึ้นไป
		10.52	10.10	9.86	10.43	10.41	10.10	7.36
< 13 ปี	10.52	-	0.965	0.768	1.000	1.000	0.985	0.000*
13-18 ปี	10.10		-	0.999	0.985	0.992	1.000	0.000*
19-23 ปี	9.86			-	0.835	0.880	0.996	0.000*
24-35 ปี	10.43				-	1.000	0.995	0.000*
36-50 ปี	10.41					-	0.998	0.000*
51-59 ปี	10.10						-	0.000*
60 ปีขึ้นไป	7.36							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 36 พบว่า ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลเป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้มีอายุน้อยกว่า 13 ปี ผู้มีอายุ 13-18 ปี ผู้มีอายุ 19-23 ปี ผู้มีอายุ 24-35 ปี ผู้มีอายุ 36-50 ปี และผู้มีอายุ 51-59 ปี มีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ มากกว่า ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 37 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้าน การศึกษา

ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์	F-Value	P-Value
ผลการวิเคราะห์	1.627	0.152

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามสถานภาพบุคคลด้านการศึกษาพบว่าความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1 สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยเสนอเป็นภาพรวมและข้อสรุปผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ตามลำดับดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ชอบใช้สื่อโทรทัศน์ในการติดตามข่าวสารวิทยาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมาใช้สื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 29.50 และคนกรุงเทพมหานครเลือกใช้อีเมลในการติดตามข่าวสารวิทยาศาสตร์เป็นลำดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

1.1.2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีความสนใจข้อมูลข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์คิดเป็น ร้อยละ 53.00 โดยแบ่งสัดส่วนเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 57.87 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 49.10 ตามลำดับ

1.1.3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เลือกช่องทางในการรับข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์โดยใช้สื่อโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาใช้สื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 25.75 คนกรุงเทพมหานครเลือกใช้อีเมลในการรับข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์เป็นลำดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

1.1.4 ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 67.5 และไม่เคยได้ยิน คิดเป็นร้อยละ 32.5 โดยเฉพาะเมื่อจำแนกตามการศึกษาพบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ เคยได้ยินคำว่า “นิติวิทยาศาสตร์” คิดเป็นร้อยละ 90.00 และไม่เคยได้ยิน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ในด้านของพฤติกรรมการเปิดรับของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ อนุชิต มุรธาพิทย์ (2542) กล่าวว่า การที่ผู้รับสารจะใช้สื่ออะไรก็ตาม ผู้รับสารจะเลือกสรรและแสวงหาข่าวสารตามความต้องการ หรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปในแต่

ละคนผู้รับสาร (Selective Processes) และสอดคล้องกับพีระ จิตร โสภณ (2547) กล่าวว่ากระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (filters) การรับรู้ข่าวสารของมนุษย์โดยการเลือกเปิดรับสารหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure Attention) เป็นแนวทางโน้มน้ำหนักที่ผู้รับสารจะเลือกหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสารในแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่งโดยทั่วไปผู้รับสารที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเชื่อทัศนคติ ความสนใจและสิ่งสนับสนุนความคิดเดิม ของตนการเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation) เป็นกระบวนการ กลั่นกรองขั้นต่อมาเมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับสารจะเลือกรับรู้เลือกตีความตามความเข้าใจทัศนคติประสบการณ์ความเชื่อความต้องการความคาดหวังตามแรงจูงใจของตนเองและตามสภาวะร่างกายทางอารมณ์ เป็นต้นและ การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะสารที่มีเนื้อหาตรงกับ ความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติของตนเอง การเลือกจดจำนี้เปรียบเสมือนเครื่องกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสารซึ่งบางครั้งผู้รับสารก็ลืมเนื้อหาของสาร ในส่วนไม่ตรงกับ ความสนใจของตน

1.2 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในเนื้อหาที่มีต่อสาร ถูกต้องตามหลักนิเวศวิทยาศาสตร์

1.2.1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิเวศวิทยาศาสตร์จากคะแนนเต็มทั้งหมด 14 คะแนน สามารถทำคะแนนสูงสุดที่ 13 คะแนน และทำคะแนนต่ำสุดที่ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.10 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่สูง

1.2.2 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านนิเวศวิทยาศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพบุคคล

1.2.2.1 จำแนกตามเพศพบว่า เพศหญิงได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงทำได้เท่ากับ 10.26 คะแนน ส่วนเพศชายทำได้เท่ากับ 9.90

1.2.2.2 จำแนกตามอายุพบว่า ช่วงอายุ ต่ำกว่า 13 ปี ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงที่สุดมีค่าเท่ากับ 10.52 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 24-35 ปี ทำคะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.43 และช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ทำคะแนนเฉลี่ยได้น้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 7.36 ตามลำดับ

1.2.2.3 จำแนกตามการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงที่สุดมีค่าเท่ากับ 10.25 รองลงมาเป็นระดับอาชีวศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.24 และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทำคะแนนเฉลี่ยได้น้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 9.31 ตามลำดับ

2 อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการวิจัยในครั้งนี้ เกิดจากการตั้งสมมุติฐานในงานวิจัยไว้เป็นหัวข้อใหญ่ 2 ข้อได้แก่

2.1 การเปิดรับสื่อแต่ละประเภทที่มีความถี่ที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการรับสื่อ วิทยุ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการรับสื่อ โทรทัศน์ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการรับสื่อ ภาพยนต์ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการรับสื่อ หนังสือพิมพ์มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.1.5 จากผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการรับสื่อ นิตยสาร มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.1.6 จากผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการรับสื่อ อินเทอร์เน็ต มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ที่รับสื่ออินเทอร์เน็ต 7-8 ครั้งต่อสัปดาห์ และผู้ที่รับสื่ออินเทอร์เน็ต 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับข้อมูลอินเทอร์เน็ต

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อชนิดเดียวที่ความถี่ในการเปิดรับ มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นั้นเพราะ สื่ออินเทอร์เน็ตมีความหลากหลายของข้อมูล และข้อมูลในสื่อประเภทอื่น ได้ถูกนำไปเผยแพร่ซ้ำ สามารถดูได้ตลอดเวลาทำให้ผู้รับสื่อ เสียดสีกันเพิ่มเติม ในสิ่งที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ผู้รับสื่ออินเทอร์เน็ตจึงมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น เมื่อมีจำนวนความถี่ในการรับสื่อมากขึ้น แตกต่างจากสื่อประเภทอื่นที่เนื้อหาจะเปลี่ยนไปตลอด ในแต่ละครั้งผู้รับสื่อไม่สามารถเลือกรับเนื้อหาตามที่ต้องการได้ สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อที่เหมาะสมในการเผยแพร่ข้อมูลความรู้ในทุกด้าน โดยเฉพาะข้อมูลความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพราะเป็นข้อมูลที่ต้องใช้ระยะเวลาในการทำ ความเข้าใจมากเนื่องจากมีค่าเฉพาะที่เป็นคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณฑิรา อินทสาร (2539) ว่าผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ. ออนไลน์สามารถจดจำข้อมูลได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง มากกว่าผู้ที่อ่านข่าวจาก น.ส.พ. ปกติและ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล อังควานิช

(2552) ที่กล่าวว่า เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและเพื่อก้าวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้คนในสังคมมีปฏิสัมพันธ์ด้วยภาษาและสัญลักษณ์ที่แตกต่างหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทการขัดเกลาทางสังคม เป็นช่องทาง การสื่อสารที่มีการเผยแพร่ข่าวมากในปัจจุบันและในอนาคต

2.2 ประชาชนที่มีลักษณะที่ต่างกัน ทางด้านเพศ อายุและการศึกษา ย่อมมีความรู้ความ เข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.2.1 จากผลการวิจัย พบว่าลักษณะสถานภาพบุคคลที่ต่างกันด้านเพศ มีผลต่อ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.2.2 จากผลการวิจัย พบว่าลักษณะสถานภาพบุคคลที่ต่างกันด้านอายุ มีผลต่อ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยพบว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ น้อยกว่าทุกช่วงอายุ

2.2.3 จากผลการวิจัย พบว่าลักษณะสถานภาพบุคคลที่ต่างกันด้านการศึกษา มีผล ต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ 0.05

จากผลการวิจัย พบว่าลักษณะสถานภาพบุคคลที่ต่างกันด้านอายุ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้ที่มีอายุ มากกว่า 60 ปี มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ น้อยกว่าทุกช่วงอายุ ทั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า สังคมไทยพึ่งต้นตัว และ รู้จักนิติวิทยาศาสตร์อย่างแพร่หลายในช่วง 15-20 ปี จึงทำให้ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ น้อยกว่า ช่วงอายุอื่นและสังเกตได้จากผู้ที่มีช่วงอายุ น้อยกว่า 13 ปี และ ช่วงอายุ 13 – 15 ปี ก็จะมี ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ ได้ดี เพราะนิติวิทยาศาสตร์เริ่มเป็นที่สนใจมาก ของสังคมในยุคของคนเหล่านี้

3 ข้อเสนอแนะ

ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนแต่เดิมยังไม่สามารถประมาณได้ว่ามีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด ซึ่งหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานนิติวิทยาศาสตร์ของภาครัฐได้พยายามให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในงานนิติวิทยาศาสตร์มากยิ่งขึ้น โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเหล่านั้นได้มีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้กับประชาชนในสื่อหลายช่องทางด้วยกัน เพราะจะทำให้เกิดประโยชน์กับงานนิติวิทยาศาสตร์โดยตรงส่งผลให้ประชาชนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จากผลการวิจัย เรื่อง “ การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ” นี้ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1.1 จากการสังเกตผลการวิจัยพบชัดเจนว่าการสื่อสารที่ประชาชนทุกๆกลุ่มติดตาม หรือใช้ในการรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์คือ สื่อโทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ตจึงเสนอให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้สื่อโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการสื่อสารงานด้านนิติวิทยาศาสตร์กับประชาชน และพัฒนาการสื่อสารด้วยสื่อชนิดอื่นๆ เพื่อขยายโอกาสในการรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะ สื่ออินเทอร์เน็ตมีผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาด้านนิติวิทยาศาสตร์ ในประชาชนที่มีจำนวนความถี่ในการรับสื่ออินเทอร์เน็ตสูง ดังนั้นสื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อที่เหมาะสมในการใช้มากที่สุด โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ต้องตระหนักถึงความถูกต้องของข้อมูลที่จะนำมาเผยแพร่ ต้องมีการตรวจสอบ ก่อนมีการนำเสนอ และจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมให้มีผู้มาใช้อินเทอร์เน็ตในการรับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีความเข้าใจนิติวิทยาศาสตร์ในระดับต่ำกว่าคนในช่วงอายุอื่น จึงเสนอให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มช่องทางในการสื่อสารข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ ให้กับกลุ่มคนอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่ปัจจุบันยังมีการรวมตัวกันตามสถานที่ต่างๆ เช่นสวนสาธารณะ หรือสถานที่ออกกำลังกาย โดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มวัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

3.1.2 หน่วยงานของรัฐควรมีการสำรวจความรู้ความเข้าใจของประชาชนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ และทดสอบความรู้ความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิติวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะเป็นบุคคลในลำดับต้นๆที่เข้าถึงสถานที่เกิดเหตุ

3.1.3 สำหรับงานด้านสื่อสารมวลชน หน่วยงานของรัฐต้องจัดเตรียมบุคลากรที่พร้อมจะให้ความรู้กับสื่อ โดยจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านการจัดอบรมเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจให้สื่อ และเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากรที่ใช้ในการตอบคำถามในกรณีที่มีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ขอเสนอแนะให้มีการวิจัยต่อยอดดังนี้

3.2.1 ศึกษาพฤติกรรมเพื่อหาความสัมพันธ์กับความสามารถในการรับรู้ข่าวสารด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อค้นหาพฤติกรรมที่สร้างผลเชิงบวกหรือลบ

3.2.2 ศึกษาการรับรู้สารด้านนิติวิทยาศาสตร์ของผู้ที่อยู่ในวัยเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาและ อุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการเสริมหลักสูตรหรือเพิ่มเติมความรู้แก่เยาวชน

บรรณานุกรม

- กาญจนา กาญจนทวี (2542). **แรงจูงใจ พฤติกรรม และความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการหนังสือพิมพ์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ข้อบังคับประธานศาลฎีกาว่าด้วยผู้สื่อข่าวของศาลยุติธรรม พ.ศ. 2546. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 121 ตอนที่ 23 ก. 26 มีนาคม 2547
- คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2556). **ศาสตราจารย์วิชัย บุญแสง นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช**. ค้นเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2556.
จาก <http://www.sc.mahidol.ac.th/tha/award/vichai.htm>
- โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ. (2546). **สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม 9**. กรุงเทพฯ : โครงการ 2546
- ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. (2555). **ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับอ้างอิง**. พิมพ์ครั้งที่ 28. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- ทศพล ทรรศนกุลพันธ์. (2554). **สภาพปัญหาทางกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนและแนวทางการใช้หลักกฎหมายเบื้องต้นในการแก้ปัญหา**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนาพงษ์ จันทร์ชอน. (2546). **รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อสถานีข่าวโทรทัศน์เนชั่นแนลยูบีซี 8**. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธานีรินทร์ ศิลปีจารุ. (2553). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นำชัย ชิววิวรรณ และคณะ. (2551). **ดีเอ็นเอ ปริศนาลับรหัสชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์. (2547). **ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535.
- พัชรา สีนลอยมา และคณะ. (2554). **การจัดการความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้**. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- พิเชศ รุ่งสว่าง. (2542). พฤติกรรมการรับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พีระ จิตรโสภณ. (2547). ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณฑิรา อินคชสาร. (2539) การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ : ศึกษาเปรียบเทียบปริมาณข้อมูลที่ได้อ่านความจำและความพึงพอใจของผู้อ่าน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตนิเทศศาสตร์ (การสื่อสารมวลชน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ กัณหะเสน. (2545). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพา สุภากุล. (2540). การสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณชัย บุญบำรุง. (2555). ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- วิชัย บุญแสง และคณะ. (2547). ลายพิมพ์ดีเอ็นเอ จากสารพันธุกรรมสู่เทคโนโลยีพิสูจน์บุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริชัย สิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ. (2531). ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันนิติเวชวิทยา. (2556). การประยุกต์ใช้ลายพิมพ์ดีเอ็นเอ (DNA Fingerprint) ในการพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสายเลือด. ค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2556.
จาก <http://www.ifm.go.th/th/forensic-articles/dna/132-dna-fingerprint.html>
- สุวิมล อังควานิช. (2552). เอกสารประกอบการบรรยายระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุจิตรา บุญขรรค์พันธ์. (2546). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : เสมอธรรม.
- สุรพงษ์ โสภนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. (2555). ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : วิญญูชน.

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2555). จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร.

ค้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2555.

จาก <http://stat.bora.dopa.go.th/stat/sumyear.html>

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ. (2556). ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2499

ค้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2555.

จาก <http://www.sepo.go.th/mbc/Uploads/Files/1282292034.pdf>

อิทธิกร ปิ่นทอง. (2553). คำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อนุชิต มุรธาทิพย์. (2542). ทศนคติความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการตีสิบทาง

สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Berlo, D. K. (1960). The process of communication: An introduction to theory and practice. USA : Rinehart and Winston Inc.

Cronbach, Lee J. 1990. Essential of Psychological Testing. 4 th ed. New York : Harper and Row.

Klapper, J. T. (1960). The effects of mass communication. New York: Free Press.

Van Vught, F.A. (1997) Information Technology: The Next Step in the Development of Academic. Institutions Presented at the 12 May 1997 NUFFIC Seminar on: Virtual Mobility: New Technologies and Internationalisation.

Wilbur ,Schramm. 1973. Channels and Audience: Handbook of Communication . Chicago: Ran McNally College Publishing Company.

Yamane, Taro.1973. Statistics: An Introductory Analysis. Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.

ภาคผนวก



ที่ ศธ ๐๕๖๔.๐๘/ว.๕๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนนิตยราภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายขงยุทธ เต็มเปี่ยม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มารยาท จิตรบรรพต
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี โพธิ์สีดา

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าว จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๐๘/ว.๕๒๖



มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์พิบูลย์ วิฑูรย์ปัญญา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายชยยุทธ เต็มเปี่ยม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับนิติศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มารยาท จิตรบรรพต
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี โพธิ์สิตา

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๒๔๓๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการศึกษาของนักศึกษา หลักสูตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาศาสตร์ สาขาการสื่อสารวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ให้ท่านทำเครื่องหมาย X ในข้อที่ตรงกับคำตอบที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

- | | | |
|--------------|---|---|
| (1) เพศ | <input type="checkbox"/> ชาย | <input type="checkbox"/> หญิง |
| (2) อายุ | <input type="checkbox"/> ต่ำกว่า 13 ปี | <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 13-18 ปี |
| | <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 19-23 ปี | <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 24-35 ปี |
| | <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 36-50 ปี | <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 51-59 ปี |
| | <input type="checkbox"/> อายุ 60 ปีขึ้นไป | |
| | | |
| (3) การศึกษา | <input type="checkbox"/> ประถมศึกษา | <input type="checkbox"/> มัธยมศึกษาตอนต้น |
| | <input type="checkbox"/> มัธยมศึกษาตอนปลาย | <input type="checkbox"/> อาชีวศึกษา |
| | <input type="checkbox"/> ปริญญาตรี | <input type="checkbox"/> สูงกว่าปริญญาตรี |
| | | |
| (4) อาชีพ | <input type="checkbox"/> นักเรียน/นักศึกษา | <input type="checkbox"/> ธุรกิจส่วนตัว |
| | <input type="checkbox"/> ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ | <input type="checkbox"/> รับจ้าง/งานบริการ |
| | <input type="checkbox"/> พนักงานบริษัทเอกชน | <input type="checkbox"/> อื่นๆ..... |
| | | |
| (5) สถานภาพ | <input type="checkbox"/> โสด | <input type="checkbox"/> สมรส |

ข้อความต่อไปนี้เป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้จริง และสมมุติว่าได้ถูกเผยแพร่ในสื่อหลายประเภท ท่านอ่านและตอบคำถามในข้อ (7) ถึง (8)

สภ.ศรีราชา ขอความร่วมมือจากหน่วยกู้ภัยประทีปสว่างสถานธรรม สื่อมวลชน และตำรวจที่เข้าไปในสถานที่เกิดเหตุ ในคดีฆ่าปาดคอสองแม่ลูก ที่บ้านเลขที่ 7/89 หมู่ 6 ตำบลบางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี เข้าตรวจลายพิมพ์นิ้วมือ เพราะในที่เกิดเหตุมีลายนิ้วมือแฝงเป็นจำนวนมาก เพื่อจะทำการตัดลายนิ้วมือแฝงออกไป จนเหลือแต่ลายนิ้วมือของคนร้าย และจะได้ดำเนินการสืบสวนต่อไป ถ้าได้หลักฐานแน่นอนแล้ว จะได้ดำเนินการออกหมายจับต่อไป

(7) ลายนิ้วมือแฝง คืออะไร

- ก. ลายพิมพ์นิ้วมือนิ้วด้วยหมึกนิ้วใดนิ้วหนึ่งก็ได้
- ข. ลายมือที่เขียนเป็นตัวหนังสือจะเป็นชื่อหรือข้อความใดๆ ก็ได้
- ค. ลายนิ้วมือที่มองไม่เห็นต้องใช้วิธีการพิเศษในการจัดเก็บ
- ง. ไม่รู้

(8) ถ้าท่านเป็นผู้พบเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นคนแรก เพื่อประโยชน์ในงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ควรทำอะไร

- ก. แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ และช่วยเก็บรวบรวมทรัพย์สินของมีค่าของผู้ตาย เพื่อป้องกันการสูญหาย โดยส่งมอบแก่ญาติผู้ตายภายหลัง
- ข. รีบสำรวจร่องรอยคนร้ายโดยทั่วบริเวณอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นข้อมูล เพื่อแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการดำเนินการติดตามคนร้าย
- ค. รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ช่วยเก็บของมีค่าใดๆ ไม่สัมผัส และไม่เคลื่อนย้ายศพ และสิ่งของ ในบริเวณที่เกิดเหตุ
- ง. ไม่รู้

ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ (9) ถึง (10)

หญิงปริศนาตั้งชั้น 3 กลางห้างดัง ย่านรัชดาภิเษกดับคาที่ เบื้องต้นยังไม่ทราบชื่อ เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานฆ่าตัวตาย เผยไม่พอใจทางห้างรีบเคลื่อนย้ายศพ ล้างคราบเลือดทำลายหลักฐานสำคัญ ที่เกิดเหตุเป็นอาคารสูง 6 ชั้น บริเวณลานจัดกิจกรรมชั้น G ซึ่งมีการจำหน่ายเสื้อผ้าลดราคา พบประชาชน ยืนดูจุดเกิดเหตุ และวิพากษ์วิจารณ์ ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ในที่เกิดเหตุไม่พบร่องรอยคราบเลือด เนื่องจากหลังเกิดเหตุพนักงานทำความสะอาดของทางห้างได้ทำการเช็ดคราบเลือดออกทั้งหมด ส่วนศพถูกเคลื่อนย้ายไปอยู่บริเวณลานจอดรถด้านหลังห้างในทันที ส่วนจุดที่ผู้ตายพลัดตกลงมานั้น จากการตรวจสอบทราบว่าผู้ตายตกลงมาจากชั้น 3 ผ่านทางช่องวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เมตร ซึ่งทะลุผ่านตั้งแต่ชั้น 3 จนถึงชั้น G โดยช่องวงกลมแต่ละช่องจะมีราวเหล็กสูงประมาณ 70 ซม. กันไว้

- (9) ถ้าพนักงานทำความสะอาดของห้างไม่ได้ทำการเช็ดคราบเลือดออกทั้งหมด คราบเลือดจะบอกอะไรได้บ้าง
- คราบเลือดที่พบใช้ตรวจหาระยะเวลาการตาย
 - ลักษณะการกระจายของคราบเลือดจะสามารถนำไปเปรียบเทียบกับคำให้การของผู้เห็นเหตุการณ์ได้ว่าเป็นจริงหรือไม่
 - บอกได้ว่าผู้ตายมีเลือดกรุ๊ปใด
 - ไม่รู้
- (10) ถ้าท่านเป็นเจ้าของห้าง ท่านต้องปฏิบัติอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในขบวนการสืบสวนสอบสวนมากที่สุด
- ทำเหมือนข้อความด้านบนถูกต้องแล้ว
 - เคลื่อนย้ายศพ แต่ไม่ล้างคราบเลือด เอาไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจพิสูจน์ก่อน
 - หาอุปกรณ์มาทำการกันบริเวณจุดเกิดเหตุ หรือปิดใช้พื้นที่ชั่วคราว เพื่อรอเจ้าหน้าที่
 - ไม่รู้

ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ (11) ถึง (12)

กาญจนบุรี - ตำรวจพิสูจน์หลักฐานกาญจนบุรี ลงพื้นที่สังฆละบุรี ตรวจวิถีกระสุน จนท. อุทยานแห่งชาติเขาแหลม ยิงวัยรุ่นหน้าปลาจนได้รับบาดเจ็บ คาด 1 เดือนสรุปผลได้ ผกก.ยันให้ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายและจะเร่งรัดสอบสวนสรุปสำนวนส่งฟ้องให้เร็วที่สุด ขณะที่กำนันตำบลหนองพลู เผยชาวบ้านจับตาการทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิด เพราะต้องการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย และเป็นบทเรียนของเจ้าหน้าที่อุทยานฯ

เจ้าหน้าที่ตำรวจพิสูจน์หลักฐาน ได้ตรวจสอบวิถีกระสุนปืนที่ยิงใส่รถยนต์ของผู้เสียหายและตรวจวิถีกระสุนที่ยิงใส่นายศราวุธ สังขโสภา อายุ 16 ปี จนบาดเจ็บ ส่วนผลการตรวจสอบอาวุธปืนใช้ก่อเหตุเป็นอาวุธปืนชนิดใด คาดว่าอีกประมาณ 1 เดือนคงจะรู้ผล ซึ่งทุกอย่างได้ถูกนำมารวบรวมเพื่อประกอบสำนวนการสอบสวน โดยยืนยันว่าให้ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายและทำคดีอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งจะพยายามเร่งรัดสอบสวนสรุปสำนวนส่งฟ้องให้เร็วที่สุด

(11) การตรวจวิถีกระสุนจะช่วยอะไรได้บ้าง

- ก. รู้ตัวผู้กระทำผิด
- ข. รู้ว่ากระสุนมาจากปืนของใคร
- ค. รู้ว่ากระสุนถูกยิงมาจากทิศทางใด เมื่อมีการจำลองสถานการณ์ จะทราบว่ายิงจากจุดไหน
- ง. ไม่รู้

(12) ชนิดของปืนที่ก่อเหตุจะรู้ได้อย่างไร

- ก. ตรวจได้จากลักษณะของบาดแผลผู้บาดเจ็บ
- ข. ตรวจได้จากหัวกระสุน
- ค. ตรวจได้จากวิถีกระสุน
- ง. ไม่รู้

ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ (13) ถึง (15)

วันที่ 10 มกราคม 2555 เวลา 23.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งด่านตรวจวัดแอลกอฮอล์ พบรถยนต์กระบะโตโยต้า จึงทำการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ผู้ขับขี่ พบว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ 65 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ผู้ขับขี่ให้การกับตำรวจว่าเพิ่งกลับจากงานเลี้ยงวันเกิดของเพื่อน โดยตนเองดื่มสุราไปเพียง 2 แก้ว โดยที่ผ่านมาเข้าใจว่าไม่น่าจะผิดกฎหมาย เพราะไม่มีอาการเมาสุราแต่อย่างใด

(13) กรณีนี้คนขับรถมีความผิดหรือไม่

- ก. ไม่มีความผิดเพราะเกินที่กำหนดแค่ 15 มิลลิกรัมเท่านั้น
- ข. ผิดเพราะกฎหมายกำหนดไว้ไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์
- ค. ไม่ผิดเพราะคนขับไม่มีอาการเมาสุรา
- ง. ไม่รู้

(14) หลังดื่มแอลกอฮอล์ ระยะเวลาผ่านไป 1 ชั่วโมง กับ ระยะเวลาผ่านไป 3 ชั่วโมง ผลที่ได้จากการวัดปริมาณแอลกอฮอล์ เหมือนกัน หรือต่างกัน อย่างไร

- ก. เหมือนกันเพราะไต ต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 12 ชั่วโมงในการฟอกเลือดในแต่ละรอบ
- ข. เหมือนกันหรือต่างกัน ขึ้นอยู่กับชนิดของแอลกอฮอล์ เพราะบางชนิด ดื่มแล้วเมาค้าง
- ค. ต่างกัน เพราะแอลกอฮอล์จะถูกขับออกจากร่างกายทางผิวหนัง สมหายใจ และปัสสาวะ
- ง. ไม่รู้

(15) ปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หมายถึงถึง

- ก. แอลกอฮอล์ ในเลือดต้องมีไม่เกิน 50 มิลลิกรัม
- ข. ในเลือดปริมาตร 100 มิลลิลิตรมีแอลกอฮอล์ไม่เกิน 50 มิลลิกรัม
- ค. ต้องดื่มสุราไม่เกิน 50 มิลลิกรัม
- ง. ไม่รู้

ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ (16) ถึง (18)

ผู้ช่วย ผบ.ตร. ตรวจสอบการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลของศพไม่ทราบชื่อ 4 ศพ ที่สถาบันนิติเวช รพ.ตำรวจ จากคดีไฟไหม้ไทเกอร์ฟับ จังหวัดภูเก็ต รู้ผลอย่างเป็นทางการภายใน 5 วัน

ผู้ช่วย ผบ.ตร. กล่าวว่าจากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่า สาเหตุการเสียชีวิตของนักเที่ยวทั้ง 4 คน เกิดจากการลัดวงจรไฟ และเนื่องจากสภาพศพถูกไฟไหม้เกรียมจนไม่สามารถจดจำสภาพได้ เจ้าหน้าที่จึงต้องใช้กระบวนการในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลเช่นเดียวกับเหตุสึนามิ โดยขั้นตอนแรกจะเก็บข้อมูลจากผู้สูญหายก่อน เมื่อศพส่งมาที่นิติเวชแล้ว แพทย์จะบันทึกทรัพย์สินของๆ ศพ รวมถึงการเก็บลายนิ้วมือ แบบพิมพ์ฟัน เก็บตัวอย่างของสารพันธุกรรม หรือ DNA โดยผลการตรวจเบื้องต้น ผู้เสียชีวิตทั้ง 4 ศพ เป็นเพศหญิง 2 ศพ ชาวเอเชีย และอีก 2 ศพเป็นเพศชาย ชาวยุโรป

(16) เอกลักษณ์บุคคล มีประโยชน์อย่างไร

- ก. ทำให้รู้สัญชาติของผู้ตาย
- ข. ทำให้รู้ที่อยู่ของผู้ตาย
- ค. ทำให้รู้ว่าผู้ตายเป็นใคร
- ง. ไม่รู้

(17) เอกลักษณ์บุคคล ตรวจสอบได้จากสิ่งใด

- ก. แบบพิมพ์ฟัน, DNA
- ข. ลายพิมพ์นิ้วมือ, เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, เครื่องประดับ
- ค. ข้อ ก และ ข ถูก
- ง. ไม่รู้

(18) DNA คืออะไร

- ก. เป็นสารที่อยู่ในร่างกายมนุษย์ นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่า DNA นั้น เก็บข้อมูลประวัติของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน
- ข. ดีเอ็นเอ (DNA) คือสารพันธุกรรม เป็นข้อมูลทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิต ซึ่งมี ลักษณะที่มีการผสมผสานมาจากสิ่งมีชีวิตรุ่นก่อน ซึ่งก็คือ รุ่นพ่อและแม่ทั้งยังสามารถถ่ายทอดลักษณะไปยังสิ่งมีชีวิตรุ่นถัดไป ซึ่งก็คือรุ่นลูก หรือ รุ่นหลาน
- ค. ข้อ ก และ ข ถูก
- ง. ไม่รู้

ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ (19) ถึง (20)

เจ้าหน้าที่ตำรวจ พบศพหญิงสาว อายุประมาณ 22 ปี นอนหงายเปลือยกายเสียชีวิตบนที่นอน ภายในห้องพัก คอนโด ชั้น 7 โดยในห้องพบหลักฐาน ขวด เหล้า 1 ขวด และแก้ว 2 ใบ ผ้าเช็ดใช้แล้ว อยู่ในห้องที่เกิดเหตุ โดยเจ้าหน้าที่ ได้ จัดเก็บลายนิ้วมือแฝง และสารคัดหลั่งของบุคคลอื่น ภายในห้องและตัวของผู้ตาย ศีรษะแพทย์ ได้ทำการตรวจอย่างละเอียด คาดว่าผู้ตายเสียชีวิตไม่ต่ำกว่า 16 ชั่วโมง ต้องรอผลชันสูตรศพผู้ตายจากแพทย์นิติเวช รพ.ตำรวจ อย่างเป็นทางการจึงสรุปคดี

(19) สารคัดหลั่ง มาจากสิ่งใดบ้าง

- ก. เส้นผม , น้ำมูก , น้ำลาย
- ข. อสุจิ , เหงื่อ
- ค. ข้อ ก และ ข ถูก
- ง. ไม่รู้

(20) สารคัดหลั่ง มีประโยชน์อย่างไรกับคดี

- ก. ใช้เปรียบเทียบกับผู้ต้องสงสัย
- ข. ใช้หาระยะเวลาการเสียชีวิต
- ค. ข้อ ก และ ข ถูก
- ง. ไม่รู้

ภาคผนวก ค

ข้อมูลผลคะแนนความสามารถการรับรู้ข้อมูลข่าวด้านนิติวิทยาศาสตร์

คะแนนรวม	จำนวน	ร้อยละ
2	3	0.75
3	1	0.25
4	2	0.50
5	11	2.75
6	14	3.50
7	11	2.75
8	30	7.50
9	48	12.00
10	75	18.75
11	97	24.25
12	86	21.50
13	22	5.50
รวม	400	100

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์โดยคนส่วนใหญ่ ทำคะแนนได้เท่ากับ 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.25 คน

ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ของคะแนนรวมความสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์

สถิติ	ค่าสถิติ
ค่าสูงสุด	13
ค่าต่ำสุด	2
ค่าเฉลี่ย	10.10

ผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน เมื่อทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่า มีค่าเท่ากับ 10.10 คะแนน

ภาคผนวก ง

หนังสือตอบรับลงบทความ



ม.ร.ศ.พิเศษ น.ศ. จงจิตร วรรณ

วารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ตอบรับการลงบทความตีพิมพ์ในวารสาร

เรียน คุณยงยุทธ เต็มเปี่ยม

ตามที่คุณเขียนบทความ คือ ยงยุทธ เต็มเปี่ยม ได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง "การศึกษาการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับนิวัตวิทยาาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร" เพื่อตีพิมพ์ในวารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์ นั้น บัดนี้บทความของท่านได้ผ่านการตรวจจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสารเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และมีกำหนดเผยแพร่ในวารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์ ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๒ ในเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยะรัตน์ จิตรกรรม)

บรรณาธิการ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ซอยอัสสัมชัญ ๑๕ ถนนอัสสัมชัญ
แขวงหิรัญบุรี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐
โทร ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๑๗๓๐
โทรสาร ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๑๗๓๒

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายขงยุทธ เต็มเปี่ยม
วัน เดือน ปีเกิด	27 กันยายน พ.ศ.2509
สถานที่เกิด	1/23 หมู่ 11 ตำบลบางแวก เขตภาษีเจริญ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
ระดับปริญญาตรี	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ระดับมัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน ไชยฉิมพลีวิทยาคม
ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนวัดปากน้ำฝั่งเหนือ